

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 14. aprīlis

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 112/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 102, 7.4.2014..	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 112/02	Lieta C-656/11: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Savienības Padome Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija — Nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos — Padomes lēmums — Juridiskā pamata izvēle — LESD 48. pants — LESD 79. panta 2. punkta b) apakšpunkts	2
2014/C 112/03	Lieta C-82/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Tribunal Superior de Justicia de Cataluña</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Transportes Jordi Besora, SL/Generalitat de Catalunya</i> Netiešie nodokļi — Akcīzes nodoklis — Direktīva 92/12/EEK — 3. panta 2. punkts — Naftas produkti — Nodoklis par mazumtirdzniecību — Jēdziens “īpašs nolūks” — Kompetenču nodošana autonomajām kopienām — Finansējums — Iepriekš noteikts mērķis — Izdevumi par veselības aprūpes un vides aizsardzības pasākumiem.	3

2014/C 112/04	Lieta C-132/12 P: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – <i>Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder</i> , iepriekš <i>Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhlv</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Valsts atbalsts — Sociālo mājokļu sabiedrībām piešķirta atbalsta shēmas — Lēmums par atbilstību — Saistības, ko uzņēmušās valsts iestādes, lai izpildītu Savienības tiesības — LESD 263. panta ceturtdaļa — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamības nosacījumi — Interese celt prasību — Tiesības celt prasību — Individuāli un tieši skarti atbalsta saņēmēji — “Ierobežota loka” jēdziens	3
2014/C 112/05	Lieta C-133/12 P: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – <i>Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Valsts atbalsts — Sociālo mājokļu sabiedrībām piešķirta atbalsta sistēma — Lēmums par saderību — Saistības, ko uzņēmušās valsts iestādes, lai izpildītu Savienības tiesības — LESD 263. panta ceturtdaļa — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamības nosacījumi — Interese celt prasību — Tiesības celt prasību — Individuāli un tieši skarti atbalsta saņēmēji — “Ierobežota loka” jēdziens	4
2014/C 112/06	Lieta C-351/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Krajský soud v Plzni</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA)/Léčebné lázně Mariánské Lázně a.s.</i> Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā — Jēdziens “izīrēšana sabiedrībai” — Darbu izplatīšana SPA pakalpojumu sniegšanas iestādes istabās — Direktīvas noteikumu tiešā iedarbība — LESD 56. un 102. pants — Direktīva 2006/123/EK — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Konkurence — Ekskluzīvas autortiesību kolektīvā pārvaldījuma tiesības	5
2014/C 112/07	Lieta C-365/12 P: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – Eiropas Komisija/ <i>EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Zviedrijas Karaliste, Siemens AG, ABB Ltd</i> Apelācija — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Dokumenti, kas saistīti ar EKL 81. panta piemērošanas procedūru — Regula (EK) Nr. 1/2003 un Regula (EK) Nr. 773/2004 — Piekļuves atteikums — Izņēmumi saistībā ar izmeklēšanas darbību, komerciālo interešu un iestāžu lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Attiecīgās iestādes pienākums veikt piekļuves pieteikumā norādīto dokumentu satura konkrētu un individuālu pārbaudi	6
2014/C 112/08	Lieta C-396/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Raad van State</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>A. M. van der Ham un A. H. van der Ham-Reijersen van Buuren/College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland</i> Kopējā lauksaimniecības politika — ELFLA finansējums — Atbalsts lauku attīstībai — Maksājumu samazināšana vai nepiešķiršana savstarpējās atbilstības noteikumu neievērošanas gadījumā — Jēdziens “tīša neatbilstība”	7
2014/C 112/09	Apvienotās lietas C-454/12 un C-455/12: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Pro Med Logistik GmbH</i> (C-454/12)/ <i>Finanzamt Dresden-Süd un Eckard Pongratz</i> , kas darbojas kā <i>Karin Oertel</i> maksātspējas administrators (C-455/12)/ <i>Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — PVN — Sestā PVN direktīva — 12. panta 3. punkts — H pielikuma 5. kategorija — Direktīva 2006/112/EK — 98. panta 1. un 2. punkts — III pielikuma 5. punkts — Neitralitātes princips — Pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumi — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek piemērota atšķirīga PVN likme taksometru pārvadājumiem un pārvadājumiem ar nomas automobili ar autovadītāju	8
2014/C 112/10	Lieta C-470/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Okresný súd vo Svidníku</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Pohotovost' s.r.o./Miroslav Vašuta</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patēriņa kredīta līgums — Negodīgi noteikumi — Direktīva 93/13/EEK — Šķērējtiesas nolēmuma piespiedu izpilde — Pieteikums par iestāšanos izpildes procedūrā — Patērētāju tiesību aizsardzības apvienība — Valsts tiesību akti, kuri nepieļauj šādu iestāšanos — Dalībvalstu procesuālā autonomija.	9
2014/C 112/11	Lieta C-571/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Augstākās tiesas Senāts</i> (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Greencarrier Freight Services Latvia”/Valsts ieņēmumu dienests Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopienas Muitas kodekss — 70. panta 1. punkts un 78. pants — Muitas deklarācijas — Preču daļēja pārbaude — Paraugu ņemšana — Nepareizs kods — Rezultātu attiecināšana uz agrākās muitas deklarācijās ietvertām identiskām precēm pēc preču atļaišanas — Pēcsmērēšanas pārbaude — Neiespējamība pieprasīt preču tālāku pārbaudi.	10

2014/C 112/12	Lieta C-588/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Arbeidshof te Antwerpen</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Lyreco Belgium NV/Sophie Rogiers</i> Sociālā politika — Direktīva 96/34/EK — Pamatnolīgums par bērna kopšanas atvaļinājumu — 1. noteikums un 2. noteikuma 4. punkts — Bērna kopšanas atvaļinājums uz nepilnu laiku — Darbinieka atļaušana bez būtiska vai pietiekama iemesla — Aizsargājoša vienotas likmes kompensācija saistībā ar bērna kopšanas atvaļinājuma izmantošanu — Kompensācijas aprēķināšanas pamats.	11
2014/C 112/13	Lieta C-601/12 P: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – <i>Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)</i> Apelācija — <i>Dempings</i> — Regula (EK) Nr. 384/96 — 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrā daļa — Dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu imports — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statuss — Termina, kas paredzēts lēmuma saistībā ar šo statusu pieņemšanai, nokavējums — Sekas	12
2014/C 112/14	Lieta C-1/13: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Cartier parfums – lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA/Ziegler France SA, Montgomery transports Sàrl, Inko Trade s.r.o., Jaroslave Mateja, Groupama transport</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 27. panta 2. punkts — <i>Lis pendens</i> — 24. pants — Jurisdikcijas noteikšana — Jurisdikcijas konstatēšana pirmajai tiesai tādēļ, ka lietas dalībnieki ieradās tiesā bez iebildumiem, vai galīga nolēmuma pieņemšanas dēļ.	12
2014/C 112/15	Lieta C-32/13: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Sozialgericht Nürnberg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Petra Würker/Familienkasse Nürnberg</i> Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — Ģimenes pabalsti — 77. un 78. pants — Pabalsti pensijas saņēmēju apgādībā esošiem bērniem un bāreņiem — Regula (EK) Nr. 883/2004 — Ģimenes pabalsti — 67. pants — Ģimenes locekļi, kuri dzīvo citā dalībvalstī — “Pensijas” jēdziens — Tāda pabalsta saņēmējs, kas, ņemot vērā Vācijas tiesību aktus, piešķirts bērnu audzināšanai pēc šķirtā laulātā nāves (“ <i>Erziehungsrente</i> ”)	13
2014/C 112/16	Lieta C-79/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Arbeidshof te Brussel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers/Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri</i> , ko pārstāv <i>Selver Saciri</i> un <i>Danijela Dordevic</i> , <i>Sanela Saciri</i> , ko pārstāv <i>Selver Saciri</i> un <i>Danijela Dordevic</i> , <i>Denis Saciri</i> , ko pārstāv <i>Selver Saciri</i> un <i>Danijela Dordevic</i> , <i>Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest</i> Direktīva 2003/9/EK — Obligātie standarti patvēruma meklētāju uzņemšanai dalībvalstīs — 13. panta 1. punkts — Uzņemšanas materiālo nosacījumu nodrošināšanas termiņi — 13. panta 2. punkts — Ar uzņemšanas materiālajiem nosacījumiem saistīti pasākumi — Garantijas — 13. panta 5. punkts — Ar patvēruma meklētāju uzņemšanu saistīto minimālo nosacījumu noteikšana un nodrošināšana — Piešķirtā atbalsta apjoms — 14. pants — Uzņemšanas materiālo nosacījumu veidi — Uzņemšanas struktūru pilna noslogotība — Atsauce uz valstu sociālās aizsardzības sistēmām — Uzņemšanas materiālo nosacījumu sniegšana finansiālu pabalstu veidā.	14
2014/C 112/17	Lieta C-110/13: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>HaTeFo GmbH/Finanzamt Haldensleben</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sabiedrību tiesības — Ieteikums 2003/361/EK — Mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīcija — Uzņēmumu veidi, ko ņem vērā, aprēķinot darbinieku skaitu un finanšu rādītājus — Saistīti uzņēmumi — Jēdziens “fizisku personu grupa, kas darbojas kopīgi”	15
2014/C 112/18	Lieta C-422/12 P: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 30. janvāra rīkojums – <i>Industrias Alen SA de CV/The Clorox Company</i> , Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelācija — Reglamenta 181. pants — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “CLORALEX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “CLOROX” — Sajaukšanas iespēja — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pretapelācija — Reglamenta 176. pants — Prasība pretapelācijas sūdzību iesniegt ar atsevišķu dokumentu	16
2014/C 112/19	Apvienotās lietas C-614/12 un C-10/13: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums (<i>Debreceni Munkaügyi Bíróság</i> un <i>Fővárosi Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>József Dutka</i> (C-614/12), <i>Csilla Sajtos</i> (C-10/13)/ <i>Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal</i> (C-614/12), <i>Budapest Főváros VI. Ker. Önkormányzata</i> (C-10/13) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. pants — Savienības tiesību īstenošana — Neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība	16

2014/C 112/20	Lieta C-24/13: Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums (<i>Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft/Vidékfejlesztési Miniszter Lauksaimniecība</i> — Regula (EK) Nr. 1698/2005 — ELFLA — Prasības attiecībā uz vietējo rīcības grupu juridisko formu — Minēto prasību grozījumi — Dalībvalstu kompetence — Ierobežojumi	17
2014/C 112/21	Lieta C-25/13: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 30. janvāra rīkojums (<i>Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>France Telecom España, SA/Organismo de Gestión Tributaria de la Diputación de Barcelona</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — Tirgus dalībniekiem, kuri sniedz elektronisko komunikāciju pakalpojumus, noteikta nodeva par pašvaldību publiskā īpašuma izmantošanu privātiem mērķiem vai īpašām izmantošanas tiesībām — Tiesas Reglamenta 99. pants — Skaidri no judikatūras izsecināma atbilde	18
2014/C 112/22	Lieta C-122/13: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 30. janvāra rīkojums (<i>Tribunale Ordinario di Firenze</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Paola C./Presidenza del Consiglio dei Ministri</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva 2004/80/EK — 12. pants — Kompensācija tišos vardarbīgos noziegumos cietušajiem — Pilnībā iekšēja situācija — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība	19
2014/C 112/23	Lieta C-193/13 P: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums – <i>nfon AG/Fon Wireless Ltd</i> , Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “nfon” — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “fon”, un valsts vārdiskas preču zīmes “FON” īpašnieka iebildumi — ITSB Apelāciju padomes veikta iebildumu noraidīšana.	19
2014/C 112/24	Lieta C-332/13: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums (<i>Kúria</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ferenc Weigl/Nemzeti Innovációs Hivatal</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. pants — Savienības tiesību īstenošana — Neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība	20
2014/C 112/25	Lieta C-430/13: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums (<i>Fővárosi Ítéltábla</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ilona Baradics u.c./QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam</i> Tiesas reglamenta 99. pants — Kompleksi ceļojumi, kompleksas brīvdienas un kompleksas ekskursijas — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikti minimālie procenti garantijai, kura ir jāsniedz ceļojumu organizatoram, lai varētu atmaksāt patērētāju ieguldītos līdzekļus maksātnespējas gadījumā.	21
2014/C 112/26	Lieta C-651/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 9. decembrī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Lb Group Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze u.c.</i>	21
2014/C 112/27	Lieta C-652/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 9. decembrī iesniedza <i>Tribunale ordinario di Cagliari</i> (Itālija) – kriminālprocess pret <i>Mirko Saba</i>	22
2014/C 112/28	Lieta C-689/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. decembrī iesniedza <i>Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana</i> (Itālija) – <i>PFE/Airgest</i>	22
2014/C 112/29	Lieta C-18/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. janvārī iesniedza <i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven</i> (Nīderlande) – <i>CO Sociedad de Gestion y Participación SA u.c./De Nederlandsche Bank NV, De Nederlandsche Bank NV/CO Sociedad de Gestion y Participación SA u.c.</i>	24
2014/C 112/30	Lieta C-27/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza <i>Landgericht Duisburg</i> (Vācija) – <i>Elfriede Stermann, Hans Gerd Stermann/Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung AG</i>	24
2014/C 112/31	lieta C-99/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 10. decembra rīkojumu lietā T-176/11 <i>Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión)/Eiropas Savienības Padome</i> 2014. gada 28. februārī iesniedza <i>Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión)</i>	25

2014/C 112/32	Lieta C-477/12: Tiesas 2014. gada 17. janvāra rīkojums (<i>Bundespatentgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Hogan Lovells International LLP/Bayer CropScience K.K.</i>	26
2014/C 112/33	Lieta C-259/13: Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 6. februāra rīkojums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Elena Recinto-Pfingsten/Swiss International Air Lines AG.</i>	26

Vispārējā tiesa

2014/C 112/34	Lieta T-91/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums – <i>InnoLux/Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — Šķidro kristālu displeja (LCD) paneļu pasaules tirgus — Nolīgumi un saskaņotas darbības cenu un ražošanas jaudas jomā — Teritoriālā kompetence — Iekšējā pārdošana — Produktus, uz kuriem attiecas aizliegta vienošanās, saturošu galaproduktu pārdošana — Vienots un turpināts pārkāpums — Naudas sodi — Noapaļošanas metode — Neierobežota kompetence	27
2014/C 112/35	Lieta T-520/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 28. februāra spriedums – <i>Genebre/ITSB – General Electric</i> (“GE”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “GE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “GE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	27
2014/C 112/36	Lieta T-602/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums – <i>Pêra-Grave/ITSB – Fundação Eugénio de Almeida</i> (“Q ^{TA} S. JOSÉ DE PERAMANCA”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Q ^{TA} S. JOSÉ DE PERAMANCA” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts grafiskas preču zīmes “VINHO PERA-MANCA TINTO”, “VINHO PERA-MANCA BRANCO” un “PÊRA-MANCA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	28
2014/C 112/37	Lieta T-229/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums – <i>Advance Magazine Publishers/ITSB – López Cabré</i> (“VOGUE”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “VOGUE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “VOGUE” — Sajaukšanas iespēja — Preču identiskums vai līdzība — Apzīmējumu identiskums vai līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Preču zīmes reģistrācijas pieteikuma neprecizitāte — Regulas Nr. 207/2009 26. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 2. noteikuma 2. punkts — Daļējs reģistrācijas atteikums	29
2014/C 112/38	Lieta T-416/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 5. marta spriedums – <i>HP Health Clubs Iberia/ITSB – Shiseido</i> (“ZENSATIONS”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “ZENSATIONS” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “ZEN” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Personas, kas iestājusies lietā, prasījumu pieņemamība — Reglamenta 46. pants — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums — Faktu pārbaude pēc savas iniciatīvas — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts.	29
2014/C 112/39	Lieta T-25/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums – <i>Mäurer & Wirtz/ITSB – Sacra</i> (“4711 Aqua Mirabilis”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “4711 Aqua Mirabilis” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “AQUA ADMIRABILIS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Agrākas preču zīmes atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	30
2014/C 112/40	Lieta T-71/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 6. marta spriedums – <i>Anapurna/ITSB – Annapurna</i> (“ANNA-PURNA”) Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “ANNAPURNA” — Personas, kas iestājusies lietā, iesniegta prasība par atcelšanu — Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. — 3. punkts — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Preču zīmes izmantošanas forma — Izmantošanas pierādījums attiecībā uz reģistrētām precēm.	31
2014/C 112/41	Lieta T-79/09: Vispārējās tiesas 2014. gada 31. janvāra rīkojums – Francija/Komisija Valsts atbalsts — Pamatregulējums pasākumiem, kurus Francijā atzītās lauksaimniecības starpprofesiju organizācijas veic to pārstāvēto lauksaimniecības nozaru biedru labā — Finansējums no obligātām brīvprātīgām iemaksām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	31

2014/C 112/42	Apvienotās lietas T-162/11 un T-163/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. februāra rīkojums – <i>Cofra/ITSB – O2</i> (“can do”) Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	32
2014/C 112/43	Lieta T-87/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 6. februāra rīkojums – <i>Duff Beer/ITSB – Twentieth Century Fox Film</i> (“Duff”) Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas.	33
2014/C 112/44	Lieta T-470/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 29. janvāra rīkojums – <i>Sothys Auriac/ITSB – Grand Hotel Primavera</i> (“BEAUTY GARDEN”) Kopienas preču zīme — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	33
2014/C 112/45	Lieta T-180/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. februāra rīkojums – <i>Pesquerías Riveirenses u.c./Padome</i> Prasība atcelt tiesību aktu — Zivsaimniecības politika — Regula (ES) Nr. 40/2013 — Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļas putasu krājuma ziemeļu un dienvidu sastāvdaļu aplūkošana kopumā, nosakot KPN — Tiesas ietekmes neesamība — Acīmredzama nepieņemamība	34
2014/C 112/46	Lieta T-646/13: Prasība, kas celta 2013. gada 25. novembrī – <i>Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe u.c./Komisija</i>	34
2014/C 112/47	Lieta T-664/13: Prasība, kas celta 2013. gada 10. decembrī – <i>Petco Animal Supplies Stores/ITSB – Gutiérrez Ariza</i> (“PETCO”)	35
2014/C 112/48	Lieta T-673/13: Prasība, kas celta 2013. gada 9. decembrī – <i>European Coalition to End Animal Experiments/ECHA</i>	36
2014/C 112/49	Lieta T-711/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. decembrī – <i>Harrys Pubar/ITSB – Harry's New York Bar</i> (“HARRY'S BAR”)	37
2014/C 112/50	Lieta T-716/13: Prasība, kas celta 2013. gada 27. decembrī – <i>Harry's New York Bar/ITSB – Harrys Pubar</i> (“HARRY'S BAR”).	38
2014/C 112/51	Lieta T-721/13: Prasība, kas celta 2013. gada 31. decembrī – <i>The Directv Group/ITSB – Bolloré</i> (“DIRECTV”)	39
2014/C 112/52	Lieta T-722/13: Prasība, kas celta 2013. gada 31. decembrī – <i>The Directv Group/ITSB – Bolloré</i> (“DIRECTV”)	39
2014/C 112/53	lieta T-7/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 23. oktobra spriedumu lietā F-39/12 BQ/Revīzijas palāta 2014. gada 2. janvārī iesniedza BQ	40
2014/C 112/54	Lieta T-17/14: Prasība, kas celta 2014. gada 8. janvārī – <i>U4U u.c./Parlaments un Padome</i>	41
2014/C 112/55	Lieta T-20/14: Prasība, kas celta 2014. gada 8. janvārī – <i>Nguyen/Parlaments un Padome</i>	42
2014/C 112/56	Lieta T-22/14: Prasība, kas celta 2014. gada 8. janvārī – <i>Bergallou/Parlaments un Padome</i>	43
2014/C 112/57	Lieta T-23/14: Prasība, kas celta 2014. gada 6. janvārī – <i>Bos u.c./Parlaments un Padome</i>	44
2014/C 112/58	Lieta T-40/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. janvārī – <i>Electrabel and Dunamenti Erőmű/Komisija</i>	45
2014/C 112/59	Lieta T-49/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. janvārī – <i>Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks/Komisija</i>	46
2014/C 112/60	Lieta T-66/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. janvārī – <i>Bredenkamp u.c./Padome un Komisija</i>	47
2014/C 112/61	Lieta T-67/14: Prasība, kas celta 2014. gada 1. februārī – <i>Viraj Profiles/Padome</i>	48
2014/C 112/62	Lieta T-69/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. janvārī – <i>UAB MELT WATER/ITSB</i> (“MELT WATER Original”)	48
2014/C 112/63	Lieta T-70/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. janvārī – <i>UAB MELT WATER/ITSB</i> (Pudeles forma).	49

2014/C 112/64	Lieta T-82/14: Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – <i>Copernicus-Trademarks/ITSB – Maquet</i> (“LUCEO”) . . .	50
2014/C 112/65	Lieta T-83/14: Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – <i>LTJ Diffusion/ITSB – Arthur et Aston</i> (“ARTHUR & ASTON”)	51
2014/C 112/66	Lieta T-100/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. februārī – <i>Tecalan/ITSB – Ensinger</i> (“TECALAN”) . . .	51
2014/C 112/67	Lieta T-101/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. februārī – <i>British Aggregates/Komisija</i>	52
2014/C 112/68	Lieta T-102/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – <i>Deutsche Post/ITSB – PostNL Holding</i> (“TPG POST”)	53
2014/C 112/69	Lieta T-103/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – <i>Frucona Košice/Komisija</i>	53
2014/C 112/70	Lieta T-105/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. februārī – <i>TrekStor/ITSB – Scanlab</i> (“iDrive”)	54
2014/C 112/71	Lieta T-111/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – <i>Unitec Bio/Padome</i>	55
2014/C 112/72	Lieta T-112/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – <i>Molinos Río de la Plata/Padome</i>	55
2014/C 112/73	Lieta T-113/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – <i>Oleaginoso Moreno Hermanos/Padome</i> . . .	56
2014/C 112/74	Lieta T-114/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – <i>Vicentin/Padome</i>	57
2014/C 112/75	Lieta T-115/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – <i>Aceitera General Deheza/Padome</i>	58
2014/C 112/76	Lieta T-120/14: Prasība, kas celta 2014. gada 18. februārī – <i>PT Ciliandra Perkasa/Padome</i>	58
2014/C 112/77	Lieta T-121/14: Prasība, kas celta 2014. gada 18. februārī – <i>PT Pelita Agung Agrindustri/Padome</i>	60
2014/C 112/78	Lieta T-126/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. februārī – <i>Nīderlande/Komisija</i>	61

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2014/C 112/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 102, 7.4.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 93, 29.3.2014.

OV C 85, 22.3.2014.

OV C 78, 15.3.2014.

OV C 71, 8.3.2014.

OV C 61, 1.3.2014.

OV C 52, 22.2.2014.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-656/11) ⁽¹⁾

Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija — Nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos — Padomes lēmums — Juridiskā pamata izvēle — LESD 48. pants — LESD 79. panta 2. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 112/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – sākotnēji C. Murrell, vēlāk M. Holt, pārstāvji, kam palīdz A. Dashwood, QC)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Īrija (pārstāvji – E. Creedon un L. Williams, kā arī J. Stanley, pārstāvji, kam palīdz N. J. Travers, BL)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji G. Marhic un M. Veiga, vēlāk A. De Elera)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji – G. de Bergues un N. Rouam) un Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji V. Kreuschitz, vēlāk S. Pardo Quintillán un J. Enegre)

Priekšmets

Prasība atcelt tiesību aktu – Padomes 2011. gada 16. decembra lēmums par nostāju, kas Eiropas Savienībai jāieņem Apvienotajā komitejā, kura izveidota saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, attiecībā uz to, lai aizstātu minētā nolīguma II pielikumu par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju (OV L 341, 1. lpp.) – Juridiskā pamata izvēle – LESD 48. pants (tādu pasākumu pieņemšana sociālā nodrošinājuma jomā, kas vajadzīgi, lai īstenotu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību) vai LESD 79. panta 2. punkta b) apakšpunkts (to trešo valstu pilsoņu tiesību noteikšana, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī) – Šīs izvēles praktiskā ietekme uz Apvienotās Karalistes tiesībām un pienākumiem saskaņā ar Protokolu Nr. 21 par šīs valsts un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Īrija, Francijas Republika un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 49, 18.2.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Transportes Jordi Besora, SL/Generalitat de Catalunya

(Lieta C-82/12) ⁽¹⁾

Netiešie nodokļi — Akcīzes nodoklis — Direktīva 92/12/EEK — 3. panta 2. punkts — Naftas produkti — Nodoklis par mazumtirdzniecību — Jēdziens “īpašs nolūks” — Kompetenču nodošana autonomajām kopienām — Finansējums — Iepriekš noteikts mērķis — Izdevumi par veselības aprūpes un vides aizsardzības pasākumiem

(2014/C 112/03)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Pamatlietas puses

Prasītāja: Transportes Jordi Besora, SL

Atbildētāja: Generalitat de Catalunya

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.) 3. panta 2. punkta interpretācija – Naftas produkti – Akcīzes nodoklis par noteiktu naftas produktu mazumtirdzniecību – Citi netiešie nodokļi īpašos nolūkos, kas nav akcīzes nodoklis – Nodoklis, kura mērķis ir sasniegams ar kādu citu saskaņotu nodokli – Nodoklis, kas ir ieviests vienlaicīgi ar atsevišķu kompetenču nodošanu reģioniem un ar kuru ir daļēji paredzēts segt ar nodotajām jaunajām kompetencēm saistītās reģionu izmaksas – Tikai un vienīgi budžetārs mērķis

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesību regulējums, ar kuru tiek ieviests nodoklis par naftas produktu mazumtirdzniecību, kāds ir pamatlietā apskatītais nodoklis par noteiktu naftas produktu pārdošanu (Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos), šādu nodokli nevar uzskatīt par tādu, kuram ir īpašs nolūks šī noteikuma izpratnē, jo šis nodoklis, kurš ir paredzēts, lai finansētu teritoriālo kopienu kompetenču īstenošanu veselības aizsardzības un vides jomā, nodrošinātu veselības un vides aizsardzību, pats par sevi nav paredzēts veselības un vides aizsardzības nodrošināšanai.

⁽¹⁾ OV C 138, 12.5.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, iepriekš Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl/Eiropas Komisija

(Lieta C-132/12 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Valsts atbalsts — Sociālo mājokļu sabiedrībām piešķirta atbalsta shēmas — Lēmums par atbilstību — Saistības, ko uzņēmušās valsts iestādes, lai izpildītu Savienības tiesības — LESD 263. panta ceturtnā daļa — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamības nosacījumi — Interese celt prasību — Tiesības celt prasību — Individuāli un tieši skarti atbalsta saņēmēji — “Ierobežota loka” jēdziens

(2014/C 112/04)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, iepriekš Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen un Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (pārstāvji – P. Glazener un E. Henny, advocaten)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. van Vliet, S. Noë un S. Thomas)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. decembra rīkojumu lietā T-203/10 Stichting Woonpunt u.c./Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa kā nepieņemamu noraidīja prasību atcelt Komisijas 2009. gada 15. decembra Lēmumu C(2009) 9963, galīgā redakcija, par valsts atbalstu E 2/2005 un N 642/2009 – Nīderlande – Pastāvošs valsts atbalsts un īpašs valsts atbalsts sociālo māju dzīvokļu uzņēmumu projektiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 16. decembra rīkojumu lietā T-203/10 Stichting Woonpunt u.c./Komisija atcelt, ciktāl tajā par nepieņemamu ir atzīta Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, Woningstichting Haag Wonen un Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl prasība atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 15. decembra Lēmumu C(2009) 9963, galīgā redakcija, par valsts atbalstu E 2/2005 un N 642/2009 – Nīderlande – Pastāvošs atbalsts un īpašs atbalsts katram projektam mājokļu sabiedrību labā, ciktāl šis lēmums attiecas uz atbalsta shēmu E 2/2005;
- 2) apelācijas sūdzību pārējā daļā noraidīt;
- 3) šīs rezolutīvās daļas 1) punktā paredzētā Stichting Woonpunt u.c. prasība atcelt tiesību aktu ir pieņemama;
- 4) lietu nodot atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā pēc būtības lemj par šīs rezolutīvās daļas 1) punktā paredzēto prasību atcelt tiesību aktu;
- 5) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 138, 12.5.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede/Eiropas Komisija

(Lieta C-133/12 P) (¹)

Apelācija — Valsts atbalsts — Sociālo mājokļu sabiedrībām piešķirta atbalsta sistēma — Lēmums par saderību — Saistības, ko uzņēmušās valsts iestādes, lai izpildītu Savienības tiesības — LESD 263. panta ceturtā daļa — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamības nosacījumi — Interese celt prasību — Tiesības celt prasību — Individuāli un tieši skarti atbalsta saņēmēji — “Ierobežota loka” jēdziens

(2014/C 112/05)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest un Stichting Woonstede (pārstāvji – P. Glazener un E. Henny, advocaten)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. van Vliet, S. Noë un S. Thomas)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. decembra rīkojumu lietā T-202/10 *Stichting Woonpunt u.c./Komisija*, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja kā nepieņemamu prasību atcelt Komisijas 2009. gada 15. decembra Lēmumu C(2009) 9963, galīgā redakcija, par valsts atbalstu E 2/2005 un N 642/2009 – Nīderlande – Pastāvošs valsts atbalsts un īpašs valsts atbalsts sociālo māju dzīvokļu uzņēmumu projektiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 16. decembra rīkojumu lietā T-202/10 *Stichting Woonlinie u.c./Komisija* atcelt, ciktāl tajā par nepieņemamu ir atzīta *Stichting Woonlinie*, *Stichting Allee Wonen*, *Woningstichting Volksbelang*, *Stichting WoonInvest* un *Stichting Woonstede* prasība atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 15. decembra Lēmumu C(2009) 9963, galīgā redakcija, par valsts atbalstu E 2/2005 un N 642/2009 – Nīderlande – Pastāvošs atbalsts un īpašs atbalsts katram projektam mājokļu sabiedrību labā, ciktāl šis lēmums attiecas uz atbalsta shēmu E 2/2005;
- 2) šis rezolutīvās daļas 1) punktā paredzētā *Stichting Woonlinie u.c.* prasība atcelt tiesību aktu ir pieņemama;
- 3) lietu nodot atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā pēc būtības lemj par šīs rezolutīvās daļas 1) punktā paredzēto prasību atcelt tiesību aktu;
- 4) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 138, 12.5.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (*Krajský soud v Plzni* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA)/Léčebné lázně Mariánské Lázně a.s.*

(Lieta C-351/12) (¹)

Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā — Jēdziens “izziņošana sabiedrībai” — Darbu izplatīšana SPA pakalpojumu sniegšanas iestādes istabās — Direktīvas noteikumu tiešā iedarbība — LESD 56. un 102. pants — Direktīva 2006/123/EK — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Konkurence — Ekskluzīvas autortiesību kolektīvā pārvaldījuma tiesības

(2014/C 112/06)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Krajský soud v Plzni

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA)*

Atbildētāja: *Léčebné lázně Mariánské Lázně a.s.*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Krajský soud v Plzni* – Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 3. un 5. panta interpretācija, LESD 56., 101. un 102. panta interpretācija un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.) 14. un 16. panta interpretācija – Izņēmumi un ierobežojumi reproducēšanas tiesībām un izziņošanas tiesībām – Darbu izziņošana, ko veic, izmantojot raidīšanu ar radio un televīzijas iekārtu palīdzību, kas izvietotas pacientu istabās SPA pakalpojumu sniegšanas iestādē – Direktīvas noteikumu tiešā iedarbība – Valsts tiesību akti, ar kuriem prasītajam paredz īpašas autortiesību kolektīvās pārvaldības tiesības valsts teritorijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek noteikts izņēmums, saskaņā ar ko autoriem tiek liegts atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, ko veic SPA pakalpojumu sniegšanas iestāde, kas ir uzņēmējdarbības veids, izmantojot raidīšanu ar radio vai televīzijas pārraīžu starpniecību šīs iestādes pacientiem viņu istabās. Šīs direktīvas 5. panta 2. punkta e) apakšpunkts, 3. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts nav tādi, kas var ietekmēt minētā pirmā noteikuma interpretāciju;
- 2) Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz to nevar balstīties kolektīva autortiesību pārvaldības aģentūra strīdā starp privātpersonām, lai nepiemērotu šim noteikumam pretrunā esošu dalībvalsts tiesisko regulējumu. Valsts tiesai, kura iztiesā šādu lietu, tomēr ir pienākums interpretēt minēto tiesisko regulējumu, cik vien tas ir iespējams, šī noteikuma teksta un mērķa kontekstā, lai rastu risinājumu, kas atbilst tās mērķim;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū 16. pants, kā arī LESD 56. un 102. pants ir jāinterpretē kā tādi, kuriem pretrunā nav tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā izskatītais, kas paredz, ka noteiktu aizsargātu darbu autortiesību kolektīvo pārvaldīšanu attiecīgās dalībvalsts teritorijā veic tikai viena autortiesību kolektīvās pārvaldības aģentūra un tādējādi liedz tādiem šo darbu lietotājiem kā pamatlietā apskatītā SPA pakalpojumu sniegšanas iestāde iespēju izmantot pakalpojumus, ko nodrošina citas dalībvalsts autortiesību aģentūra.

Tomēr LESD 102. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par tādu, kas norāda uz dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, ir jāuzskata fakts, ka pirmā minētā autortiesību kolektīvās pārvaldības aģentūra piemēro maksas par tās sniegtajiem pakalpojumiem, kas ir ievērojami augstākas nekā citās dalībvalstīs piemērotās, ar nosacījumu, ka maksu apmēra salīdzinājums ir ticis veikts, piemērojot saskaņotu pamatu, vai tas, ka tiek piemērotas pārlieku augstas cenas bez pamatotas saiknes ar sniegtā pakalpojuma saimniecisko vērtību.

⁽¹⁾ OV C 295, 29.9.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – Eiropas Komisija/EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Zviedrijas Karaliste, Siemens AG, ABB Ltd

(Lieta C-365/12 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Dokumenti, kas saistīti ar EKL 81. panta piemērošanas procedūru — Regula (EK) Nr. 1/2003 un Regula (EK) Nr. 773/2004 — Piekļuves atteikums — Izņēmumi saistībā ar izmeklēšanas darbību, komerciālo interešu un iestāžu lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Attiecīgās iestādes pienākums veikt piekļuves pieteikumā norādīto dokumentu satura konkrētu un individuālu pārbaudi

(2014/C 112/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Smulders, P. Costa de Oliveira un A. Antoniadis)

Otrs lietas dalībnieks: EnBW Energie Baden-Württemberg AG (pārstāvji – A. Hahn un A. Bach, Rechtsanwälte), Zviedrijas Karaliste (pārstāvis – C. Meyer-Seitz), Siemens AG (pārstāvji – I. Brinker, C. Steinle, un M. Holm-Hadulla, Rechtsanwälte), ABB Ltd (pārstāvji – J. Lawrence, solicitor, H. Bergmann un A. Huttenlauch, Rechtsanwälte)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 22. maija spriedumu lietā T-344/08 Enbw Energie Baden-Württemberg/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa atcēla Komisijas 2008. gada 16. jūnija Lēmumu SG.E.3/MV/psi D (2008) 4931, ar kuru tika atteikta piekļuve procesa COMP/F/38.899 lietas materiāliem – Komutācijas aparāti ar gāzes izolāciju – Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.), it īpaši tās 4. panta 2. un 3. punkta, kļūdaina interpretācija

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības 2012. gada 22. maija spriedumu lietā T-344/08 *EnBW Energie Baden-Württemberg/Komisija*;
- 2) atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūnija Lēmumu SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931, ar kuru *EnBW Energie Baden-Württemberg AG* tika atteikta piekļuve Procesa COMP/F/38.899 – Gāzes izolācijas slēgiekārtas lietas materiāliem, ciktāl ar šo lēmumu Eiropas Komisija nav lēmusi par *EnBW Energie Baden-Württemberg AG* pieteikumu, ar kuru tika lūgta piekļuve dokumentiem, kuri ietilpst lietas materiālu 5. kategorijas b) apakšpunktā;
- 3) prasību, ko *EnBW Energie Baden-Württemberg AG* cēlusi Vispārējā tiesā lietā T-344/08, pārējā daļā noraidīt;
- 4) Eiropas Komisija un *EnBW Energie Baden-Württemberg AG* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;
- 5) Zviedrijas Karaliste, *Siemens AG* un *ABB Ltd* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 287, 22.9.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (*Raad van State* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *A. M. van der Ham* un *A. H. van der Ham-Reijersen van Buuren/College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland*

(Lieta C-396/12) (¹)

Kopējā lauksaimniecības politika — ELFLA finansējums — Atbalsts lauku attīstībai — Maksājumu samazināšana vai nepiešķiršana savstarpējās atbilstības noteikumu neievērošanas gadījumā — Jēdziens “tīša neatbilstība”

(2014/C 112/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāji: *A. M. van der Ham* un *A. H. van der Ham-Reijersen van Buuren*

Atbildētāja: *College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Raad van State* – Nīderlande – Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 74/2009 (OV L 30, 100. lpp.), 51. panta 1. punkta, Komisijas 2006. gada 7. decembra Regulas (EK) Nr. 1975/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem (OV L 368, 74. lpp.), 23. panta un Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 18. lpp.), 67. panta 1. punkta interpretācija – Atbalsts lauku attīstībai – Maksājumu samazināšana vai nepiešķiršana noteikumu neievērošanas gadījumā – Tīša neatbilstības jēdziens

Rezolutīvā daļa:

- 1) jēdziens "tīšs pārkāpums" Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, 67. panta 1. punkta un Komisijas 2006. gada 7. decembra Regulas (EK) Nr. 1975/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem, 23. panta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas paredz savstarpējās atbilstības noteikumu pārkāpumu, ko ir pieļāvis atbalsta saņēmējs, kurš ir vēlējis panākt neatbilstības šiem noteikumiem situāciju vai kurš, nevēloties panākt šādu situāciju, ir pieļāvis iespējamību, ka tas varētu notikt. Savienības tiesības pieļauj tādu valsts tiesību normu, kas tāpat kā pamatlietā izvērtējamā norma piešķir ilgstošas pastāvīgas politikas esamības kritērijam augstu pierādījumu spēku, ja vien atbalsta saņēmējam attiecīgā gadījumā ir iespēja iesniegt pierādījumus par tīša elementa neesamību tā rīcībā;
- 2) Regulas Nr. 796/2004 67. panta 1. punkts un Regulas Nr. 1975/2006 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja trešā persona, kas veic darbus saskaņā ar atbalsta saņēmēja rīkojumu, ir pārkāpusi savstarpējās atbilstības jomā pastāvošās prasības, minētais atbalsta saņēmējs var tikt atzīts par atbildīgu par šo pārkāpumu, ja viņš ir rīkojies tīši vai nolaidīgi šīs trešās personas izvēles, uzraudzības vai tai sniegto norāžu dēļ, neatkarīgi no minētās trešās personas rīcības tīša vai nolaidīgā rakstura.

(¹) OV C 379, 8.12.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Pro Med Logistik GmbH* (C-454/12)/*Finanzamt Dresden-Süd* un *Eckard Pongratz*, kas darbojas kā *Karin Oertel* maksātnespējas administrators (C-455/12)/*Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt*

(Apvienotās lietas C-454/12 un C-455/12) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — PVN — Sestā PVN direktīva — 12. panta 3. punkts — H pielikuma 5. kategorija — Direktīva 2006/112/EK — 98. panta 1. un 2. punkts — III pielikuma 5. punkts — Neitralitātes princips — Pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumi — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek piemērota atšķirīga PVN likme taksometru pārvadājumiem un pārvadājumiem ar nomas automobili ar autovadītāju

(2014/C 112/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Pro Med Logistik GmbH* (C-454/12), *Eckard Pongratz*, kas darbojas kā *Karin Oertel* maksātnespējas administrators (C-455/12)

Atbildētājs: *Finanzamt Dresden-Süd* (C-454/12), *Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt* (C-455/12)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Bundesfinanzhof* – Vācija – Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.). 98. panta 1. punkta, skatīta kopā ar III pielikuma 5. kategoriju, kā arī Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), ar grozījumiem 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta trešās daļas, skatīta kopā ar H pielikuma 5. kategoriju, interpretācija – Neitralitātes princips – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta atšķirīga attieksme saistībā ar PVN no patērētāja viedokļa identiskiem pakalpojumiem, kas apmierina vienādas vajadzības – Atšķirīga attieksme pret slimnieku transportu, ko veic taksometri, un to, ko veic nomas automobiļi ar autovadītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas ir grozīta ar Padomes 2001. gada 19. janvāra Direktīvu 2001/4/EK, 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta trešā daļa, skatīta kopā ar tās H pielikuma 5. kategoriju, un Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 98. panta 1. un 2. punkts, skatīts kopā ar tās III pielikuma 5. punktu, ievērojot nodokļu neitralitātes principu, ir jāinterpretē tādejādi, ka tie neliedz pasažieru pārvadāšanas vietējā satiksmē divu veidu, proti, pirmkārt, ar taksometru un, otrkārt, ar nomas automobiļiem ar autovadītāju, pakalpojumiem piemērot divas dažādas nodokļu likmes – vienu samazinātu un otru standarta, jo, pirmkārt, dažādo likuma prasību dēļ, kas ir noteiktas šiem diviem pārvadājumu veidiem, pasažieru pārvadājumi pilsētā ar taksometru ir pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumu kategorijas konkrēts un specifisks aspekts, kas norādīts šo direktīvu pielikumu minētajā kategorijā un 5. punktā, un, otrkārt, minētās atšķirības izšķirīgi ietekmē pasažiera lēmumu izmantot vienu vai otru no šiem pakalpojumiem. Valsts tiesas kompetencē ir pārbaudīt, vai tas tā ir pamatlietā;
- 2) savukārt Sestās direktīvas 77/388, kas ir grozīta Direktīvu 2001/4, 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta trešā daļa, skatīta kopā ar tās H pielikuma 5. kategoriju, un Direktīvas 2006/112 98. panta 1. un 2. punkts, skatīts kopā ar III pielikuma 5. punktu, ievērojot neitralitātes principu, ir jāinterpretē tādejādi, ka tie liedz diviem pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumu pilsētā veidiem, proti, pirmkārt, taksometru uzņēmumiem un, otrkārt, autonomas ar autovadītāju uzņēmumiem, piemērot atšķirīgas pievienotās vērtības nodokļa likmes, ja atbilstoši īpašam nolīgumam, kas bez atšķirības ir piemērojams taksometru uzņēmumiem un autonomas ar autovadītāju uzņēmumiem, kuri ir to noslēguši, pasažieru pārvadāšana ar taksometru nav pasažieru un viņu bagāžu pārvadājumu uzņēmumu sniegto pakalpojumu konkrēts un specifisks aspekts un ja šī darbība, kas veikta saskaņā ar minēto nolīgumu, tiek uzskatīta par līdzīgu no vidusmēra pasažiera viedokļa pasažieru pārvadāšanai ar nomas automobiļiem ar autovadītāju, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 399, 22.12.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (Okresný súd vo Svidníku (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Pohotovosť s.r.o./Miroslav Vašuta

(Lieta C-470/12) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patēriņa kredīta lūgums — Negodīgi noteikumi — Direktīva 93/13/EEK — Šķērējtiesas nolēmuma piespiedu izpilde — Pieteikums par iestāšanos izpildes procedūrā — Patērētāju tiesību aizsardzības apvienība — Valsts tiesību akti, kuri nepieļauj šādu iestāšanos — Dalībvalstu procesuālā autonomija

(2014/C 112/10)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd vo Svidníku

Pamatlietas puses

Prasītāja: Pohotovosť s.r.o.

Atbildētājs: Miroslav Vašuta

piedaloties: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Okresný súd vo Svidníku* – Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 2. sēj., 288. lpp.) 6. panta 1. punkta un 8. panta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. un 47. panta interpretācija – Patērētāja kredīta līgums – Šķīrējtiesas nolēmuma piespiedu izpilde – Patērētāju tiesību aizsardzības apvienības pieteikums par iestāšanos izpildes procedūrā – Valsts tiesību akti, kuros nav paredzēta trešo personu iestāšanās iespēja – Valsts tiesas iespēja atļaut šādu iestāšanos

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, it īpaši šīs direktīvas 6. panta 1. punkts, 7. panta 1. punkts un 8. pants, aplūkojot tos kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. un 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pieļauj valsts tiesisko regulējumu, kuru piemērojot, patērētāju tiesību aizsardzības apvienība nevar iestāties lietā konkrēta patērētāja atbalstam galīga šķīrējtiesas nolēmuma izpildes procedūrā, kas vērsta pret šo patērētāju.

(¹) OV C 46, 16.2.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Greencarrier Freight Services Latvia”/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-571/12) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopienas Muitas kodekss — 70. panta 1. punkts un 78. pants — Muitas deklarācijas — Preču daļēja pārbaude — Paraugu ņemšana — Nepareizs kods — Rezultātu attiecināšana uz agrākās muitas deklarācijās ietvertām identiskām precēm pēc preču atlaišanas — Pēcmuītošanas pārbaude — Neiespējamība pieprasīt preču tālāku pārbaudi

(2014/C 112/11)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA “Greencarrier Freight Services Latvia”

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Augstākās tiesas Senāts – Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 70. panta 1. punkta pirmās daļas un 78. panta 2. punkta interpretācija – Preču, kuras iekļautas muitas deklarācijā, daļējas pārbaudes rezultātu piemērošana identiskām precēm, kuras iekļautas citās deklarācijās – Šādas muitas iestāžu prakses pieļaujamība – Pārbaude *a posteriori* – Pārbaudu rezultātu attiecināšana uz deklarācijām, kuras vairs nevar tikt pārbaudītas

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 70. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, tā kā tas ir piemērojams tikai precēm, kas ir ietvertas “vienā deklarācijā”, ja muitas dienesti šīs preces ir pārbaudījuši laikposmā, pirms tie veica minēto preču atlaišanu, šī tiesību norma neļauj šiem dienestiem tādā lietā, kādā ir pamatlieta, vienā muitas deklarācijā iekļauto preču daļējas pārbaudes rezultātus attiecināt uz precēm, kas ir ietvertas agrākās muitas deklarācijās, saistībā ar kurām šie paši dienesti jau ir veikuši preču atlaišanu.

Savukārt minētās regulas 78. pants ir interpretojams tādējādi, ka tas ļauj muitas dienestiem vienā muitas deklarācijā iekļauto preču daļējas pārbaudes, kas veikta attiecībā uz paraugiem, kuri ņemti no šīm precēm, rezultātus attiecināt uz precēm, kas ir iekļautas agrākās deklarācijās, kuras ir iesniedzis tas pats deklarētājs, par kurām nav veikta un vairs nevar tikt veikta šāda pārbaude, jo ir notikusi preču atlaišana, ja šīs preces ir identiskas, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 38, 9.2.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (*Arbeidshof te Antwerpen* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Lyreco Belgium NV/Sophie Rogiers*

(Lieta C-588/12) ⁽¹⁾

Sociālā politika — Direktīva 96/34/EK — Pamatnolīgums par bērna kopšanas atvaļinājumu — 1. noteikums un 2. noteikuma 4. punkts — Bērna kopšanas atvaļinājums uz nepilnu laiku — Darbinieka atlaišana bez būtiska vai pietiekama iemesla — Aizsargājoša vienotas likmes kompensācija saistībā ar bērna kopšanas atvaļinājuma izmantošanu — Kompensācijas aprēķināšanas pamats

(2014/C 112/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Lyreco Belgium NV

Atbildētāja: Sophie Rogiers

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Arbeidshof te Antwerpen* – Beļģija – Padomes 1996. gada 3. jūnija Direktīvas 96/34/EK (JO L 145, 4. lpp.) pielikumā iekļautā UNICE, CEEP un EAK noslēgtā pamatnolīguma attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu 1. noteikuma un 2. noteikuma 4. punkta interpretācija – Bērna kopšanas atvaļinājums uz nepilnu laiku – Darba laika samazināšana – Darba ņēmēja atlaišana bez būtiska iemesla pirms beidzies bērna kopšanas atvaļinājuma laika posms – Kompensācijas par atlaišanu apmēra aprēķināšanas metode

Rezolutīvā daļa:

1995. gada 14. decembrī noslēgtā Pamatnolīguma attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu, kurš iekļauts Padomes 1996. gada 3. jūnija Direktīvas 96/34/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvu 97/75/EK, pielikumā, 2. noteikuma 4. punkts, to lasot gan Pamatnolīguma mērķu, gan šī paša noteikuma 6. punkta kontekstā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz aizsargājošu vienotas likmes kompensāciju, ko maksā darba ņēmējam, ar kuru, tam esot nepilna laika bērna kopšanas atvaļinājumā, darba devējs bez būtiska vai pietiekama iemesla vienaspusēji lauž darba līgumu, kas ar šo darba ņēmēju noslēgts uz nenoteiktu laiku un par pilna darba laika darbu, noteikt, pamatojoties uz samazinātu darba samaksu, ko pēdējais minētais pelnīja viņa atlaišanas dienā.

⁽¹⁾ OV C 79, 16.03.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums – Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

(Lieta C-601/12 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Dempings — Regula (EK) Nr. 384/96 — 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrā daļa — Dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu imports — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statuss — Termiņa, kas paredzēts lēmuma saistībā ar šo statusu pieņemšanai, nokavējums — Sekas

(2014/C 112/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (pārstāvji – F. Graafsma un J. Cornelis, advocaten)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvis – J.-P. Hix un S. Boelaert, pārstāvji, kam palīdz G. Berrisch, Rechtsanwalt), Eiropas Komisija (pārstāvji – M. França un T. Maxian Rusche), European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (pārstāvis – J. Bourgeois, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2012. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-150/09 Ningbo Yonghong Fasteners Co., Ltd./Padome, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Padomes 2009. gada 26. janvāra Regulu (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam (OV L 29, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies Eiropas Savienības Padomei šajā tiesvedībā;
- 3) Eiropas Komisija un European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 71, 9.3.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Cartier parfums – lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA/ Ziegler France SA, Montgomery transports Sàrl, Inko Trade s.r.o., Jaroslave Mateja, Groupama transport

(Lieta C-1/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 27. panta 2. punkts — Lis pendens — 24. pants — Jurisdikcijas noteikšana — Jurisdikcijas konstatēšana pirmajai tiesai tādēļ, ka lietas dalībnieki ieradās tiesā bez iebildumiem, vai galīga nolēmuma pieņemšanas dēļ

(2014/C 112/14)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājas: Cartier parfums – lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA

Atbildētājas: Ziegler France SA, Montgomery transports Sàrl, Inko Trade s.r.o., Jaroslav Mateja, Groupama transport

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Cour de cassation* (Francija) – Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.), 27. panta 2. punkta interpretācija – *Lis pendens* – Tiesas, kurā pirmajā celta prasība, jurisdikcijas konstatēšana, vai nu tādēļ, ka lietas dalībnieki nav apstrīdējuši tiesas, kurā pirmajā celta prasība, jurisdikciju, vai nu tādēļ, ka tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pieņēmusi nepārsūdzamu lēmumu jebkāda iemesla dēļ

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 27. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja vien tas nav gadījums, kad otrai iesaistītajai tiesai ir izņēmuma jurisdikcija atbilstoši šai regulai, pirmās iesaistītās tiesas jurisdikcija ir jāuzskata par noskaidrotu, ja šī tiesa nav pēc savas ierosmes atteikusies no savas jurisdikcijas un ja neviens no lietas dalībniekiem to nav apstrīdējis pirms vai līdz argumentu izvirzīšanas brīdim, ko saskaņā ar tā valsts procesuālajām tiesībām uzskata par pirmo šajā tiesā iesniegto aizstāvību pēc būtības.

⁽¹⁾ OV C 63, 2.3.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (*Sozialgericht Nürnberg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Petra Würker/Familienkasse Nürnberg*

(Lieta C-32/13) ⁽¹⁾

Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — Ģimenes pabalsti — 77. un 78. pants — Pabalsti pensijas saņēmēju apgādībā esošiem bērniem un bāreņiem — Regula (EK) Nr. 883/2004 — Ģimenes pabalsti — 67. pants — Ģimenes locekļi, kuri dzīvo citā dalībvalstī — “Pensijas” jēdziens — Tāda pabalsta saņēmējs, kas, ņemot vērā Vācijas tiesību aktus, piešķirts bērnu audzināšanai pēc šķirtā laulātā nāves (“*Erziehungsrente*”)

(2014/C 112/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Sozialgericht Nürnberg

Pamatlietas puses

Prasītāja: Petra Würker

Atbildētāja: Familienkasse Nürnberg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Sozialgericht Nürnberg* – Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.), 77. un 78. panta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.) 67. panta interpretācija – Pensijas saņēmēja tiesības uz ģimenes pabalstiem – Pensijas jēdziens – Pabalsts, kas piešķirts bērnu audzināšanai pēc bijušā laulātā nāves (“*Erziehungsrente*”)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, tās redakcijā ar grozījumiem un atjauninājumiem, kas izdarīti ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 592/2008, 77. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pabalsts, kāds ir Sociālā nodrošinājuma kodeksa Sestā sējuma (Sozialgesetzbuch, Sechstes Buch) 47. panta 1. punktā paredzētais audzināšanas pabalsts, kurš nāves gadījumā tiek piešķirts mirušā šķirtajam laulātajam šā šķirtā laulātā bērnu audzināšanai, nevar tikt pielīdzināts "vecuma pensijai, invaliditātes pensijai vai pensijai par nelaimes gadījumu darbā vai par arodslimību" šīs minētās regulas normas izpratnē;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 67. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pabalsts, kāds ir Sociālā nodrošinājuma kodeksa Sestā sējuma 47. panta 1. punktā paredzētais audzināšanas pabalsts, ietilpst "pensijas" jēdzienā šā 67. panta izpratnē.

(¹) OV C 147, 25.5.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (Arbeidshof te Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers/Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri, ko pārstāv Selver Saciri un Danijela Dordevic, Sanela Saciri, ko pārstāv Selver Saciri un Danijela Dordevic, Denis Saciri, ko pārstāv Selver Saciri un Danijela Dordevic, Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

(Lieta C-79/13) (¹)

Direktīva 2003/9/EK — Obligātie standarti patvēruma meklētāju uzņemšanai dalībvalstīs — 13. panta 1. punkts — Uzņemšanas materiālo nosacījumu nodrošināšanas termiņi — 13. panta 2. punkts — Ar uzņemšanas materiālajiem nosacījumiem saistīti pasākumi — Garantijas — 13. panta 5. punkts — Ar patvēruma meklētāju uzņemšanu saistīto minimālo nosacījumu noteikšana un nodrošināšana — Piešķirtā atbalsta apjoms — 14. pants — Uzņemšanas materiālo nosacījumu veidi — Uzņemšanas struktūru pilna noslogotība — Atsauce uz valstu sociālās aizsardzības sistēmām — Uzņemšanas materiālo nosacījumu sniegšana finansiālu pabalstu veidā

(2014/C 112/16)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāja: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Atbildētāji: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri, ko pārstāv Selver Saciri un Danijela Dordevic, Sanela Saciri, ko pārstāv Selver Saciri un Danijela Dordevic, Denis Saciri, ko pārstāv Selver Saciri un Danijela Dordevic, Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Arbeidshof te Brussel* – Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai (OV L 31, 18. lpp.), 13. panta 1., 2. un 5. punkta un 14. panta 1., 3., 5. un 8. punkta interpretācija – Finansiālu pabalstu piešķiršana – Dalībvalstu pienākumi – Patvēruma meklētāju izmitināšanai paredzēto valsts uzņemšanas struktūru pilna noslogotība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai dalībvalstīs, 13. panta 5. punkts jāinterpretē tādējādi, ka, ja dalībvalsts ir izvēlējusies nodrošināt uzņemšanas materiālos nosacījumus finansiālu pabalstu vai talonu veidā, šie pabalsti saskaņā ar šīs direktīvas 13. panta 1. punktu jāsniedz, sākot no patvēruma pieteikuma iesniegšanas brīža, un tiem jāatbilst šīs direktīvas 13. panta 2. punktā noteiktajiem minimālajiem standartiem. Šai dalībvalstij jānodrošina, lai kopējais finansiālo pabalstu, kuri attiecas uz uzņemšanas materiālajiem nosacījumiem, apjoms būtu pietiekams, lai nodrošinātu cilvēka cienīgu un patvēruma meklētāju veselības stāvoklim atbilstošu dzīves līmeni un viņu uzturēšanos, tostarp ļaujot viņiem iegūt mājokli, vajadzības gadījumā ņemot vērā personu ar īpašām vajadzībām interešu aizsardzību saskaņā ar šīs pašas direktīvas 17. panta noteikumiem. Direktīvas 2003/9 14. panta 1., 3., 5. un 8. punktā paredzētie uzņemšanas materiālie nosacījumi nav saistoši dalībvalstīm, ja tās ir izvēlējušas sniegt šos nosacījumus vienīgi finansiālu pabalstu veidā. Tomēr šo pabalstu apjomam jābūt pietiekamam, lai patvēruma pieprasītāju nepilngadīgajiem bērniem ļautu tikt izmitinātiem kopā ar vecākiem, tādējādi ļaujot saglabāt patvēruma pieprasītāju ģimenes vienotību;
- 2) Direktīva 2003/9 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neaizliedz to, ka patvēruma meklētājiem domāto izmitināšanas struktūru pilnas noslogotības gadījumā dalībvalstīs šos patvēruma meklētājus nosūta uz vispārējās sociālās palīdzības sistēmā ietilpstošām iestādēm, ja šīs iestādes patvēruma meklētājiem nodrošina šajā direktīvā paredzēto obligāto standartu ievērošanu.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – HaTeFo GmbH/Finanzamt Haldensleben

(Lieta C-110/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sabiedrību tiesības — Ieteikums 2003/361/EK — Mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīcija — Uzņēmumu veidi, ko ņem vērā, aprēķinot darbinieku skaitu un finanšu rādītājus — Saistīti uzņēmumi — Jēdziens “fizisku personu grupa, kas darbojas kopīgi”

(2014/C 112/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: HaTeFo GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Haldensleben

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Bundesfinanzhof – Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 36. lpp.) pielikuma 3. panta 3. punkta ceturrtās daļas interpretācija – Uzņēmumu veidi, ko ņem vērā, aprēķinot darbinieku skaitu un finanšu rādītājus – Saistīti uzņēmumi – Fizisko personu grupas, kas darbojas kopīgi, jēdziens

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju pielikuma 3. panta 3. punkta ceturrtā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmumus var uzskatīt par “saistītiem” šī panta izpratnē, ja no gan juridisku, gan ekonomisko attiecību, kas tās saista, analīzes izriet, ka tās ar fiziskas personas vai fizisku personas grupas, kas darbojas kopīgi, starpniecību veido vienu ekonomisku vienību, pat ja tās formāli viena ar otru neuztur šī pielikuma 3. panta 3. punkta pirmajā daļā noteiktās attiecības.

Šī pielikuma 3. panta 3. punkta ceturtās daļas izpratnē fiziskas personas darbojas kopīgi tad, ja koordinē [savu darbību], lai ietekmētu attiecīgo uzņēmumu komerclējumus, kas izslēdz to, ka tos varētu uzskatīt par vienu no otra ekonomiski neatkarīgiem uzņēmumiem. Šī nosacījuma izpilde ir atkarīga no lietas apstākļiem, un tā noteikti nevar būt pakļauta līgumiskām attiecībām starp šīm personām, pat ne konstatējumam par viņu nodoma neievērot mikro, mazo vai vidējo uzņēmumu definīciju šī ieteikuma izpratnē.

(¹) OV C 147, 25.5.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 30. janvāra rīkojums – *Industrias Alen SA de CV/The Clorox Company*, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-422/12 P) (¹)

Apelācija — Reglamenta 181. pants — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “CLORALEX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “CLOROX” — Sajaukšanas iespēja — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pretapelācija — Reglamenta 176. pants — Prasība pretapelācijas sūdzību iesniegt ar atsevišķu dokumentu

(2014/C 112/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Industrias Alen SA de CV* (pārstāve – A. Padial Martinez, abogada)

Pārējie lietas dalībnieki: *The Clorox Company* (pārstāvis – S. Malynicz, barrister), Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 10. jūlija spriedumu lietā T-135/11 *Clorox/ITSB – Industrias Alen* (“CLORALEX”), ar kuru Vispārējā tiesa atcēla Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2010. gada 16. decembra lēmumu lietā R 521/2009-4

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Industrias Alen SA de CV* sedz savus, kā arī atlīdzina *The Clorox Company* tiesāšanās izdevumus;
- 3) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

(¹) OV C 379, 8.12.2012.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums (*Debreceni Munkaügyi Bíróság* un *Fővárosi Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *József Dutka* (C-614/12), *Csilla Sajtos* (C-10/13)/*Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal* (C-614/12), *Budapest Főváros VI. Ker. Önkormányzata* (C-10/13)

(Apvienotās lietas C-614/12 un C-10/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. pants — Savienības tiesību īstenošana — Neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

(2014/C 112/19)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesas

Debreceni Munkaügyi Bíróság un *Fővárosi Munkaügyi Bíróság*

Pamatlietas puses

Prasītāji: József Dutka (C-614/12) un *Csilla Sajtos* (C-10/13)

Atbildētāji: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (C-614/12) un *Budapest Főváros VI. Kerület Önkormányzata* (C-10/13)

Priekšmets

Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Debreceni Munkaügyi Bíróság* un *Fővárosi Munkaügyi Bíróság* – LES 6. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. un 51. panta interpretācija – Darba ņēmēju aizsardzība nepamatotas atlaišanas gadījumā – Atlaišana, nenorādot pamatojumu – Valsts pārvaldes iestādes ierēdnis, kurš ticis atlaists, pamatojoties uz civildienesta ierēdņu tiesisko statusu reglamentējošā valsts tiesību akta normu

Rezolutīvā daļa:

Atbildēt uz jautājumiem, ko 2012. gada 6. decembra lēmumā uzdevusi *Debreceni Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) un 2012. gada 21. septembra lēmumā uzdevusi *Fővárosi Munkaügyi Bíróság* (Ungārija), acīmredzami nav Eiropas Savienības Tiesas kompetencē.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013.

Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums (*Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft/Vidékfejlesztési Miniszter*

(Lieta C-24/13) ⁽¹⁾

Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 1698/2005 — ELFLA — Prasības attiecībā uz vietējo rīcības grupu juridisko formu — Minēto prasību grozījumi — Dalībvalstu kompetence — Ierobežojumi

(2014/C 112/20)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft

Atbildētājs: Vidékfejlesztési Miniszter

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* – Komisijas 2006. gada 15. decembra Regulas (EK) Nr. 1974/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Regulai (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 368, 15. lpp.) un Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 1. lpp.) 62. panta interpretācija – Bezpeļņas sabiedrība, kas ir atzīta par vietējās rīcības grupu *Leader* un ir izveidota saistībā ar lauksaimniecības atbalstu – Vietējās rīcības grupas statusa atsauksšana, pamatojoties uz to, ka par tādu var tikt atzīta vienīgi apvienība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) noteikumi, it īpaši tās 61. un 62. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem faktiski nav ne likts, ne aizliegts pieņemt tādas valsts tiesību normas, kurās būtu paredzēts, ka vietējā rīcības grupa, kas atbilst visām attiecīgās regulas 62. panta 1. punktā noteiktajām prasībām, var īstenot savu darbību tikai noteiktā juridiskā formā. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāpārliedz, ka, ņemot vērā šo īpašo iezīmju kopumu, konkrētais regulējums netraucē tieši piemērot attiecīgo regulu un ka tajā ir noteikts, kā tiek izmantota ar minēto regulu dalībvalstīm piešķirtā rīcības brīvība, tomēr ievērojot tās noteikumu ietvarus. Tāpat tai ir arī jāpārliedz, ka šis valsts tiesību regulējums atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ietvertajām normām un vispārējiem Savienības tiesību principiem;
- 2) Savienības tiesībām pretrunā nav tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka vietējās rīcības grupas drīkst īstenot savu darbību, tikai piemērojot noteiktu juridisko formu, nosakot viena gada pārejas periodu vietējām rīcības grupām, kas tikušas atbilstoši izveidotas citā juridiskā formā atbilstoši agrākajam valsts tiesību regulējumam, kaut arī rit atbalsta programmas un ar to saistītais plānošanas laikposms. Tā tas ir tikai tiktāl, ciktāl, ņemot vērā attiecīgo valsts secīgo tiesību aktu attiecīgās iezīmes un to konkrēto ietekmi, jaunā regulējuma piemērošana šīm vietējām rīcības grupām tiek noteikta, izmantojot ar Regulu Nr. 1698/2005 dalībvalstīm piešķirto rīcības brīvību, nepārkāpjot tās noteikumus, un tiek paredzēts, ka tas atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ietvertajām normām, kā arī vispārējiem Savienības tiesību principiem; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 156, 1.6.2013.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 30. janvāra rīkojums (Juzgado de lo Contencioso–Administrativo n° 17 de Barcelona (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – France Telecom España, SA/Organismo de Gestión Tributaria de la Diputación de Barcelona

(Lieta C-25/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — Tīrgus dalībniekiem, kuri sniedz elektronisko komunikāciju pakalpojumus, noteikta nodeva par pašvaldību publiskā īpašuma izmantošanu privātiem mērķiem vai īpašām izmantošanas tiesībām — Tiesas Reglamenta 99. pants — Skaidri no judikatūras izsecināma atbilde

(2014/C 112/21)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Contencioso–Administrativo n° 17 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: France Telecom España, SA

Atbildētājs: Organismo de Gestión Tributaria de la Diputación de Barcelona

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Juzgado de lo Contencioso Administrativo n° 17 de Barcelona – Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.) 13. panta interpretācija – Maksa par lietošanas tiesībām un aprīkojuma izvietojuma tiesībām – Pašvaldības publiskais īpašums – Tiesību nodošana un izmantošanas pārvaldības nodošana

Rezolutīvā daļa:

Nemot vērā 2012. gada 12. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-55/11, C-57/11 un C-58/11 Vodafone España un France Telecom España (Krājumā vēl nav publicēts), Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām netiek pieļauts piemērot nodevu, kas tiek noteikta par iekārtu uzstādīšanu uz, virs vai zem valsts vai privātā īpašuma, izmantošanu un ekspluatāciju Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) 13. panta izpratnē tirgus dalībniekiem, kuri sniedz elektronisko komunikāciju pakalpojumus un kuri nav minēti iekārtu īpašnieki.

(¹) OV C 108, 13.4.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 30. janvāra rīkojums (Tribunale Ordinario di Firenze (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Paola C./Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Lieta C-122/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva 2004/80/EK — 12. pants — Kompensācija tišos vardarbīgos noziegumos cietušajiem — Pilnībā iekšēja situācija — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

(2014/C 112/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Firenze

Pamatlietas puses

Prasītāja: Paola C.

Atbildētājs: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tribunale Ordinario di Firenze – Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/80/EK par kompensāciju noziegumos cietušajiem (OV L 261, 2. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 19. nod., 7. sēj., 65. lpp.) 12. panta interpretācija – Piemērojamība – Tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēta valsts teritorijā izdarītos tišos vardarbīgos noziegumos cietušajiem izmaksājamo kompensāciju sistēma, kas nodrošinātu taisnīgu un samērīgu atlīdzinājumu visiem vardarbīgos noziedzīgos nodarījumos cietušajiem

Rezolutīvā daļa:

Atbildēt uz Tribunale ordinario di Firenze (Itālija) uzdoto jautājumu acīmredzami nav Eiropas Savienības Tiesas kompetencē.

(¹) OV C 141, 18.5.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums – nfon AG/Fon Wireless Ltd, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-193/13 P) (¹)

Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “nfon” — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “fon”, un valsts vārdiskas preču zīmes “FON” īpašnieka iebildumi — ITS B Apelāciju padomes veikta iebildumu noraidīšana

(2014/C 112/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *nfon AG* (pārstāve – *V. von Bomhard, Rechtsanwältin*)

Pārējie lietas dalībnieki: *Fon Wireless Ltd* (pārstāve – *L. Montoya Terán, abogada*) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *D. Walicka*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-283/11 *Fon Wireless/ITSB – Nfon* ("Nfon"), ar kuru Vispārējā tiesa grozīja Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 18. marta lēmumu lietā R 1017/2009-4 tādējādi, ka *nfon AG* apelācijas sūdzība, kas iesniegta Apelāciju padomē, tiek noraidīta – Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *nfon AG* sedz savus, kā arī atlīdzina *Fon Wireless Ltd* tiesāšanās izdevumus;
- 3) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

(¹) OV C 189, 29.6.2013.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums (*Kúria* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ferenc Weigl/Nemzeti Innovációs Hivatal*

(Lieta C-332/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. pants — Savienības tiesību īstenošana — Neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

(2014/C 112/24)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ferenc Weigl*

Atbildētājs: *Nemzeti Innovációs Hivatal*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Kúria* – LES 6. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. un 51. panta interpretācija – Darba ņēmēju aizsardzība nepamatotas atlaišanas gadījumā – Atlaišana, nenorādot pamatojumu – Valsts pārvaldes iestādes ierēdņi, kurš ticis atlaists, pamatojoties uz civildienesta ierēdņu tiesisko statusu reglamentējošā valsts tiesību akta normu

Rezolutīvā daļa:

Atbildēt uz jautājumiem, ko ar 2013. gada 18. jūlija papildlēmumu papildinātajā 2013. gada 5. jūnija lēmumā uzdevusi *Kúria* (Ungārija), acīmredzami nav Eiropas Savienības Tiesas kompetencē.

(¹) OV C 274, 21.9.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 16. janvāra rīkojums (Fővárosi Ítéltábla (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ilona Baradics u.c./QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam

(Lieta C-430/13) ⁽¹⁾

Tiesas reglamenta 99. pants — Kompleksi ceļojumi, kompleksas brīvdienas un kompleksas ekskursijas — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikti minimālie procenti garantijai, kura ir jāsniedz ceļojumu organizatoram, lai varētu atmaksāt patērētāju ieguldītos līdzekļus maksātnespējas gadījumā

(2014/C 112/25)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Ítéltábla

Pamatlietas puses

Prasītāji: Ilona Baradics, Adrienn Bóta, Éva Emberné Stál, Lászlóné György, Sándor Halász, Zita Harászi, Zsanett Hideg, Katalin Holtsuk, Gábor Jancsó, Mária Katona, Gergely Kézdi, László Korpás, Ferencné Kovács, Viola Kőrösi, Tamás Kuzsel, Attila Lajtai, Zsolt Lőrincz, Ákos Nagy, Attiláné Papp, Zsuzsanna Peller, Ágnes Petkovics, László Pongó, Zsolt Porpáczy, Zsuzsanna Rávai, László Román, Zsolt Schneck, Mihály Szabó, Péter Szabó, Zoltán Szalai, Erika Szemeréné Radó, Zsuzsanna Szigeti, Nikolett Szőke, Péter Tóth, Zsófia Várkonyi, Mónika Veress

Atbildētāji: QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fővárosi Ítéltábla – Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīvas 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām (OV L 158, 59. lpp.) 7. un 9. panta interpretācija – Patērētāji, kuri ar ceļojuma organizētāju ir noslēguši ceļojuma līgumus, saskaņā ar kuriem tie ir iemaksājuši avansu un atsevišķos gadījumos samaksājuši pilnu maksu par ceļojumu – Ceļojuma organizētājs, kurš pirms minēto patērētāju ceļojumu sākšanās ir kļuvis maksātnespējīgs – Valsts tiesiskā regulējuma, kurā ir noteikti minimālie garantijas procenti, kādi ir jānodrošina ceļojumu organizētājam, lai varētu atmaksāt patērētāju ieguldītos naudas līdzekļus maksātnespējas gadījumā, atbilstība minētajai direktīvai

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīvas 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz valsts tiesisko regulējumu, ar kura nosacījumiem netiek efektīvi garantēta visu patērētāju ieguldīto līdzekļu atmaksā un tā repatriācija ceļojumu organizatora maksātnespējas gadījumā. Iesniedzējtiesai ir jānoskaidro, vai tā tas ir valsts tiesību akta, kas tiek aplūkots strīdā, par kuru tajā ir celta prasība, gadījumā;
- 2) Direktīvas 90/314 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij nav rīcības brīvības noteikt riska, kurš ir jāsedz ar ceļojumu organizatora vai pārstāvja patērētājiem sniedzamo garantiju, apmēru. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai attiecīgās dalībvalsts ieviestu kritēriju, lai noteiktu minētās garantijas apmēru, mērķis vai sekas ir riska, kas sedzams ar pēdējo minēto, apmēra ierobežošana, kuri tādā gadījumā būtu acīmredzami nesaderīgi ar pienākumiem, kas izriet no minētās direktīvas, un tādējādi būtu pietiekami būtisks Savienības tiesību pārkāpums, kas ar nosacījumu, ka tiek konstatēta tieša cēloņsakarība, varētu būt pamatā attiecīgās dalībvalsts atbildībai.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 9. decembrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Lb Group Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze u.c.

(Lieta C-651/13)

(2014/C 112/26)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Lb Group Ltd

Atbildētājas: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) un Galassia Game Srl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti un Eiropas Savienības Tiesas 2012. gada 16. februāra spriedumā [apvienotajās lietās C-72/10 un C-77/10] apstiprinātie principi ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj izmantot publiskā iepirkuma procedūru, lai izsniegtu licences ar īsāku derīguma termiņu nekā agrāk izsniegtām licencēm, ja šī publiskā iepirkuma procedūra tika uzsākta, lai labotu sekas tam, ka no iepriekšējām publiskā iepirkuma procedūrām nelikumīgi tika izslēgts konkrēts skaits uzņēmēju?
- 2) Vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti un Eiropas Savienības Tiesas iepriekš minētajā 2012. gada 16. februāra spriedumā [apvienotajās lietās C-72/10 un C-77/10] apstiprinātie principi ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj, ka nosacījums par sistēmas pārorganizēšanu, sagrupējot licences atkarībā no to derīguma termiņa, ir pietiekams attaisnojums aplūkojamo licenču īsākam derīguma termiņam šajās publiskā iepirkuma procedūrās salīdzinājumā ar agrāk piešķirto licenču derīguma termiņu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 9. decembrī iesniedza Tribunale ordinario di Cagliari (Itālija) – kriminālprocess pret Mirko Saba

(Lieta C-652/13)

(2014/C 112/27)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Cagliari

Lietas dalībnieks pamatlietā

Mirko Saba

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti un Eiropas Savienības Tiesas 2012. gada 16. februāra spriedumā [apvienotajās lietās C-72/10 un C-77/10] apstiprinātie principi ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj izmantot publiskā iepirkuma procedūru, lai izsniegtu licences ar īsāku derīguma termiņu nekā agrāk izsniegtām licencēm, ja šī publiskā iepirkuma procedūra tika uzsākta, lai labotu sekas tam, ka no iepriekšējām publiskā iepirkuma procedūrām nelikumīgi tika izslēgts konkrēts skaits uzņēmēju?
- 2) Vai LESD 49. un nākamie un 56. un nākamie panti un Eiropas Savienības Tiesas iepriekš minētajā 2012. gada 16. februāra spriedumā [apvienotajās lietās C-72/10 un C-77/10] apstiprinātie principi ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj, ka nosacījums par sistēmas pārorganizēšanu, sagrupējot licences atkarībā no to derīguma termiņa, ir pietiekams attaisnojums aplūkojamo licenču īsākam derīguma termiņam šajās publiskā iepirkuma procedūrās salīdzinājumā ar agrāk piešķirto licenču derīguma termiņu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 24. decembrī iesniedza Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Itālija) – PFE/Airgest

(Lieta C-689/13)

(2014/C 112/28)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Pamatlietas puses

Prašītājs: Puligienica Facility Esco SpA (PFE)

Atbildētāja: Airgest SpA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai principi, ko Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi 2013. gada 4. jūlija spriedumā lietā C-100/12 ar atsauci uz īpašu gadījumu, uz kuru attiecas šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu un kurā tikai divi uzņēmumi piedalījās publiskā iepirkuma procedūrā, ņemot vērā būtisku līdzību ar šīs lietas faktiskajiem apstākļiem, ir piemērojami arī gadījumā, kas ir jāizskata šai tiesai un kurā līgumslēdzēja iestāde no procedūras izslēdza uzņēmumus, kas piedalījās publiskā iepirkuma procedūrā, kaut gan tajā bija ļauts piedalīties vairāk nekā diviem uzņēmumiem, un par minēto izslēgšanu sūdzību nav iesniedzis neviens no uzņēmumiem, kas nav tie, kuri ir iesaistīti šajā tiesvedībā, līdz ar to strīds, kas ir jāizskata šai tiesai, faktiski attiecas tikai uz diviem uzņēmumiem?
- 2) Vai saistībā tikai ar jautājumiem, par kuriem var lemt, piemērojot Eiropas Savienības tiesības, minēto tiesību interpretācijai un it īpaši LESD 267. pantam ir pretrunā Administratīvā procesa kodeksa 99. panta 3. punkts, ciktāl šajā procesuālajā tiesību normā ir noteikts, ka visām *Consiglio di Stato* palātām un nodaļām ir saistošs ikviens tiesību princips, kas ir pasludināts *Consiglio di Stato* plēnumā, pat ja ir skaidrs, ka minētais plēnums ir apstiprinājis vai varētu būt apstiprinājis principu, kas ir pretrunā vai nav saderīgs ar Eiropas Savienības tiesībām; un it īpaši
- 3) *Consiglio di Stato* palātai vai nodaļai, kam ir nodota lietas izskatīšana, ja tām ir radušās šaubas par to, vai ar Eiropas Savienības tiesībām ir saderīgs vai tām ir atbilstīgs plēnumā jau pasludināts tiesību princips, ir pienākums ar argumentētu atzinumu nodot *Consiglio di Stato* lēmuma pieņemšanu par prasību, iespējams, pat pirms tā var nosūtīt ES Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, lai pārliecinātos par pretrunīgā tiesību principa saderību ar un atbilstību Savienības tiesībām, vai arī *Consiglio di Stato* palāta vai nodaļa var vai drīzāk tām ir pienākums kā pēdējās instances valsts tiesām, kas ir atbildīgas par Eiropas Savienības tiesību piemērošanu, patstāvīgi uzdot prejudiciālu jautājumu ES Tiesai saistībā ar pareizu Eiropas Savienības tiesību interpretāciju;
- 4) vai gadījumā, kad atbilde uz iepriekšējā ievilkumā uzdoto jautājumu būs tāda, ka *Consiglio di Stato* palātām un nodaļām ir jāatzīst pilnvaras/pienākums tieši uzdot prejudiciālus jautājumus ES Tiesai, vai arī gadījumā, kad ES Tiesa vēl jo vairāk pēc *Consiglio di Stato* plēnuma tomēr ir apstiprinājusi, ka plēnumā pasludinātais iekšējo tiesību princips veido atkāpi no pareizas Eiropas Savienības tiesību interpretācijas vai pilnībā neatbilst tai, *Consiglio di Stato* palātas un nodaļas kā pēdējās instances tiesas attiecībā uz Eiropas Savienības tiesībām var vai tām ir pienākums nekavējoties piemērot pareizu Eiropas Savienības tiesību interpretāciju, kādu ir sniegusi ES Tiesa, vai arī šādos gadījumos tām ir pienākums ar argumentētu atzinumu nodot lēmuma pieņemšanu par prasību plēnumam, kā rezultātā Eiropas Savienības tiesību piemērošana, ko Tiesa jau ir atzinusi par saistošu, ir atkarīga tikai no plēnuma vērtējuma un no tā rīcības brīvības;
- 5) vai, visbeidzot, Itālijas Republikas administratīvās procedūras sistēmas skaidrojums, atbilstoši kuram tikai plēnums novērtē iespējamo lēmumu vērsties ES Tiesā ar prejudiciālu jautājumu – vai arī kaut vai tikai lemj par strīdu, kaut gan tas tieši piemēro Eiropas Savienības tiesību principus, ko jau ir pasludinājusi ES Tiesa – nav pretrunā ne vien principam par saprātīgu tiesvedības termiņu un par ātru prasības iesniegšanu saistībā ar uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus publiskā iepirkuma procedūrā, bet arī prasībai, ka Eiropas Savienības tiesības pilnībā un rūpīgi piemēro ikviena jebkuras dalībvalsts tiesa atbilstoši to pareizai interpretācijai, ko ir sniegusi ES Tiesai, arī lai maksimāli piemēroti principus par tā saukto "lietderīgo iedarbību" un Eiropas Savienības tiesību pārākumu pār atsevišķas dalībvalsts iekšējām tiesībām (ne tikai materiālajām, bet arī procesuālajām) (šajā gadījumā: par Itālijas Republikas Administratīvā procesa kodeksa 99. panta 3. punktu)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. janvārī iesniedza *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nīderlande) – *CO Sociedad de Gestion y Participación SA u.c./De Nederlandsche Bank NV, De Nederlandsche Bank NV/CO Sociedad de Gestion y Participación SA u.c.*

(Lieta C-18/14)

(2014/C 112/29)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītāji: *CO Sociedad de Gestion y Participación SA, Depsa 96 SA, INOC SA, Corporación Catalana Occidente SA, La Previsión 96 SA, Grupo Catalana Occidente SA, Grupo Compañía Española de Crédito y Caución SL, Atradius NV, Atradius Insurance Holding NV, J.M. Serra Farré, M.A. Serra Farré, J. Serra Farré*

Atbildētāja: *De Nederlandsche Bank NV*

un

Prasītāja: *De Nederlandsche Bank NV*

Atbildētāji: *CO Sociedad de Gestion y Participación SA, Depsa 96 SA, INOC SA, Corporación Catalana Occidente SA, La Previsión 96 SA, Grupo Catalana Occidente SA, Grupo Compañía Española de Crédito y Caución SL, Atradius NV, Atradius Insurance Holding NV, J.M. Serra Farré, M.A. Serra Farré, J. Serra Farré*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai kompetentajai iestādei, ja tā nepārprotami atļauj plānoto līdzdalības iegūšanu Direktīvas 2007/44⁽¹⁾ 15.a panta izpratnē, šī atļauja, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, ir jāierobežo vai jāpakļauj nosacījumiem? Vai turklāt ir atšķirība, vai šie ierobežojumi vai nosacījumi ir pamatoti ar piekrišanu, ko dod potenciālās līdzdalības ieguvējs direktīvas preambulas 3. apsvēruma izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša: vai kompetentās iestādes noteiktajiem ierobežojumiem vai prasībām ir jābūt nepieciešamiem tādā ziņā, ka, nepastāvot šiem ierobežojumiem vai prasībām un pamatojoties uz novērtējumu, ko minētā iestāde ir veikusi saskaņā ar Direktīvas 2007/44 15.b panta 1. punktā minētajiem kritērijiem, nepieciešamības gadījumā tā būtu spiesta celt iebildumu pret plānoto līdzdalības iegūšanu?
- 3) Ja ir pieļaujams noteikt ierobežojumus vai izvirzīt prasības: vai direktīvas 15.b panta 1. punkts ir pamats tam, lai kompetentās iestādes līdzdalības iegūšanas ietvaros izvirzītu prasības attiecībā uz uzņēmumu, kura iegūšana ir plānota, "Corporate Governance", piemēram, veidot uzraudzības padomi "two tier board" locekļu sastāvā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīva 2007/44, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu novērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē (OV L 247, 1. lpp.).
* Piezīme. Acīmredzot runa ir par Direktīvas 92/49/EEK (OV L 228, 1. lpp.) 15.a un 15.b pantu un Direktīvu 2002/83/EK (OV L 345, 1. lpp.), nevis par šiem Direktīvas 2007/44/EK pantiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza *Landgericht Duisburg* (Vācija) – *Elfriede Stermann, Hans Gerd Stermann/Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung AG*

(Lieta C-27/14)

(2014/C 112/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzētiesa

Landgericht Duisburg

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Elfriede Stermann, Hans Gerd Stermann*

Atbildētāja: *Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung AG*

Lieta ar Tiesas 2014. gada 14. februāra rīkojumu ir izslēgta no Tiesas reģistra.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 10. decembra rīkojumu lietā T-176/11 *Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión)*/Eiropas Savienības Padome 2014. gada 28. februārī iesniedza *Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión)*

(lieta C-99/14 P)

(2014/C 112/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión)* (pārstāvji – *K. Desai, solicitor, S. Ciscal de Ugarte, advokāte*)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pamatotu un pieņemamu;
- atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 10. decembra rīkojumu lietā T-176/11 *Carbunión*/Padome un atcelt 2010. gada 10. decembra Lēmuma 2010/787 ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “lēmums”) par valsts atbalstu nekonkurētspējīgu ogļraktuvju slēgšanas atvieglošanai 3. panta 1. punkta a), b) un f) apakšpunktu un 3. panta 3. punktu (turpmāk tekstā – “apstrīdētās tiesību normas”), un taisīt šajā lietā galīgo spriedumu pēc būtības;
- piespriest Padomei atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus.

- Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, uzskatot, ka apstrīdētās tiesību normas nav atdalāmas no pārējā lēmuma, Vispārējā tiesa nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pienācīgu pamatojumu saskaņā ar Tiesas Statūtu 36. pantu.
- Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka, uzskatot, ka lēmuma 7. pantam nebūtu jēgas bez apstrīdētajām tiesību normām, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanās.
- Treškārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā lēmuma 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācijā neuzskatot, ka tajā norādītais termiņš nosaka lēmuma īpašu piemērojamību laikā.

- Ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā lēmuma 3. panta 1. punkta f) apakšpunktā norādīto nosacījumi interpretācijā, uzskatot to par saderīguma nosacījumu, nevis par slēgšanas pabalsta piešķiršanas kārtību.
- Piektkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka apstrīdēto tiesību normu nodalāmība ietekmētu lēmuma jēgu un būtību.

⁽¹⁾ OV L 336, 24. lpp.

Tiesas 2014. gada 17. janvāra rīkojums (*Bundespatentgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Hogan Lovells International LLP/Bayer CropScience K.K.*

(Lieta C-477/12) ⁽¹⁾

(2014/C 112/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013.

Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 6. februāra rīkojums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Elena Recinto-Pfingsten/Swiss International Air Lines AG*

(Lieta C-259/13) ⁽¹⁾

(2014/C 112/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 260, 7.9.2013.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums – InnoLux/Komisija

(Lieta T-91/11) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Šķidro kristālu displeja (LCD) paneļu pasaules tirgus — Nolīgumi un saskaņotas darbības cenu un ražošanas jaudas jomā — Teritoriālā kompetence — Iekšējā pārdošana — Produktus, uz kuriem attiecas aizliegta vienošanās, saturošu galaproduktu pārdošana — Vienots un turpināts pārkāpums — Naudas sodi — Noapaļošanas metode — Neierobežota kompetence

(2014/C 112/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: InnoLux Corp., iepriekš Chimei InnoLux Corp. (Zhunan, Taivāna) (pārstāvji – J.F. Bellis, advokāts, un R. Burton, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Van Nuffel, F. Ronkes Agerbeek un A. Biolan)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 8. decembra Lēmumu C(2010) 8761, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [LESD] 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/39.309 – LCD) un samazināt prasītājam ar šo lēmumu uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

- 1) naudas sodu, kas InnoLux Corp., iepriekš Chimei InnoLux Corp., uzlikts Komisijas 2010. gada 8. decembra Lēmuma C (2010) 8761, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [LESD] 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/39.309 – LCD), 2. pantā, noteikt EUR 288 000 000 apmērā;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) InnoLux atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 113, 9.4.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 28. februāra spriedums – Genebre/ITSB – General Electric (“GE”)

(Lieta T-520/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “GE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “GE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 112/35)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Genebre, SA (Hospitalet de Llobregat, Spānija) (pārstāvis – D. Pellisé Urquiza, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: General Electric Company (Schenectady, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – sākotnēji S. Malynicz, barrister, vēlāk E. Armijo Chávarri, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 26. jūlija lēmumu lietā R 20/2009-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp General Electric Company un Genebre SA

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Genebre SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 13, 14.1.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums – Pêra-Grave/ITSB – Fundação Eugénio de Almeida (“Q^{TA} S. JOSÉ DE PERAMANCA”)

(Lieta T-602/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Q^{TA} S. JOSÉ DE PERAMANCA” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts grafiskas preču zīmes “VINHO PERAMANCA TINTO”, “VINHO PERA-MANCA BRANCO” un “PÊRA-MANCA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 112/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} (Evora, Portugāle) (pārstāvis – J. de Oliveira Vaz Miranda Sousa, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Fundação Eugénio de Almeida (Evora) (pārstāvji – B. Braga da Cruz un J. Pimenta, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2011. gada 19. septembra lēmumu lietā R 1797/2010–2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Fundação Eugénio de Almeida un Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da}

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) piespriest Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas Fundação Eugénio de Almeida radušies saistībā ar procesu Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju padomē.

⁽¹⁾ OV C 32, 4.2.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums – Advance Magazine Publishers/ITSB – López Cabré (“VOGUE”)

(Lieta T-229/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “VOGUE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “VOGUE” — Sajaukšanas iespēja — Preču identiskums vai līdzība — Apzīmējumu identiskums vai līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Preču zīmes reģistrācijas pieteikuma neprecizitāte — Regulas Nr. 207/2009 26. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 2. noteikuma 2. punkts — Daļējs reģistrācijas atteikums

(2014/C 112/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ņujorka, Ņujorkas štats, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – C. Aikens, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – V. Melgar)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Eduardo López Cabré (Barselona, Spānija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 26. marta lēmumu lietā R 1170/2011-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Eduardo López Cabré un Advance Magazine Publishers, Inc.

Rezolutīvā daļa:

- 1) ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 26. marta lēmumu lietā R 1170/2011-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Eduardo López Cabré un Advance Magazine Publishers, Inc. atcelt tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināts Iebildumu nodaļas 2011. gada 18. marta lēmums, ar kuru ir apmierināti iebildumi attiecībā uz piederumiem, kas ietilpst 18. klasē atbilstoši grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām;
- 2) pārējos prasījumus par šīs rezolutīvās daļas 1) punktā minētā lēmuma atcelšanu noraidīt;
- 3) izbeigt tiesvedību par prasījumiem par to, lai iebildumi tiktu apmierināti tikai tiktāl, ciktāl tie attiecas uz lietussargiem, saulesargiem un lietussargu un saulesargu piederumiem;
- 4) katrs lietas dalībnieks pats sedz savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 227, 28.7.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 5. marta spriedums – HP Health Clubs Iberia/ITSB – Shiseido (“ZENSATIONS”)

(Lieta T-416/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “ZENSATIONS” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “ZEN” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Personas, kas iestājusies lietā, prasījumu pieņemamība — Reglamenta 46. pants — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums — Faktu pārbaude pēc savas iniciatīvas — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts

(2014/C 112/38)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HP Health Clubs Iberia, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis – S. Serrat Viñas, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Shiseido Company Ltd (Tokija, Japāna) (pārstāvis – B. Moreau-Margotin, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 6. jūnija lēmumu lietā R 2212/2010-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Shiseido Company Ltd un HP Health Clubs Iberia, SA

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) noraidīt kā acīmredzami nepieņemamus Shiseido Company Ltd prasījumus, izņemot prasījumu, ar kuru būtībā lūdz noraidīt prasību,
- 3) HP Health Clubs Iberia, SA sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) tiesāšanās izdevumus;
- 4) Shiseido Company sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 355, 17.11.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums – Mäurer & Wirtz/ITSB – Sacra (“4711 Aqua Mirabilis”)

(Lieta T-25/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “4711 Aqua Mirabilis” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “AQUA ADMIRABILIS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Agrākas preču zīmes atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 112/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mäurer & Wirtz GmbH & Co. KG (Stolberg, Vācija) (pārstāvji –T. Schulte-Beckhausen un S. Hühner, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Pohlmann)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Sacra Srl (Venēcija, Itālija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2012. gada 13. novembra lēmumu lietā R 1601/2011-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Sacra Srl un Mäurer & Wirtz GmbH & Co. KG.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Mäurer & Wirtz GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 71, 9.3.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 6. marta spriedums – Anapurna/ITSB – Annapurna (“ANNAPURNA”)

(Lieta T-71/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “ANNAPURNA” — Personas, kas iestājusies lietā, iesniegta prasība par atcelšanu — Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. — 3. punkts — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Preču zīmes izmantošanas forma — Izmantošanas pierādījums attiecībā uz reģistrētām precēm

(2014/C 112/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Anapurna GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – P. Ehrlinger un T. Hagen, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – L. Rampini)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Annapurna SpA (Prato, Itālija) (pārstāvji – S. Verea, K. Muraro un M. Balestriero, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju piektās padomes 2012. gada 3. decembra lēmumu lietā R 2409/2011–5 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Anapurna GmbH un Annapurna SpA

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Annapurna SpA prasību par atcelšanu noraidīt;
- 3) piespriest Anapurna GmbH atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, izņemot Annapurna tiesāšanās izdevumus;
- 4) Annapurna sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 101, 6.4.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 31. janvāra rīkojums – Francija/Komisija

(Lieta T-79/09) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Pamatregulējums pasākumiem, kurus Francijā atzītās lauksaimniecības starpprofesiju organizācijas veic to pārstāvēto lauksaimniecības nozaru labā — Finansējums no obligātām brīvprātīgām iemaksām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu — Lēmuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 112/41)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji – sākotnēji E. Belliard, G. de Bergues un A.L. Vendrolini, vēlāk E. Belliard, G. de Bergues un J. Gstalter, un visbeidzot E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas un J. Bousin)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji B. Stromsky un C. Urraca Caviedes, vēlāk B. Stromsky)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2008. gada 10. decembra Lēmumu C(2008) 7846, galīgā red., par valsts atbalstu Nr. 561/2008 par pamatregulējumu attiecībā uz Francijā atzīto lauksaimniecības starpprofesiju organizāciju pasākumiem to pārstāvēto lauksaimniecības nozaru biedru labā

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 113, 16.5.2009.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. februāra rīkojums – Cofra/ITSB – O2 (“can do”)

(Apvienotās lietas T-162/11 un T-163/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 112/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cofra Holding AG (Zug, Šveice) (pārstāvji – sākotnēji K.-U. Jonas un J. Bogatz, vēlāk M. Viefhues, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – sākotnēji K. Klüpfel, vēlāk A. Schifko)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: O2 Holdings Ltd (Slough, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – M. Müller un A. Fottner, advokāti)

Priekšmets

Divas prasības par diviem ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 10. janvāra lēmumiem lietās R 242/2009-4 un R 246/2009-4 saistībā ar iebildumu procesu starp ALDEMAR AG un O2 Holdings Ltd un attiecīgi iebildumu procesu starp C&A Mode KG un O2 Holdings Ltd

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šīm prasībām;
- 2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 139, 7.5.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 6. februāra rīkojums – Duff Beer/ITSB – Twentieth Century Fox Film (“Duff”)

(Lieta T-87/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 112/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Duff Beer UG (ar ierobežotu atbildību) (Eschwege, Vācija) (pārstāvis – N. Schindler, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Poch)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Twentieth Century Fox Film Corp. (Wilmington, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – S. Böttger un M. Koch, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 12. decembra lēmumu lietā R 456/2011-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Twentieth Century Fox Film Corp. un Duff Beer UG (ar ierobežotu atbildību)

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lieta par šo prasību;
- 2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 109, 14.4.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 29. janvāra rīkojums – Sothys Auriac/ITSB – Grand Hotel Primavera (“BEAUTY GARDEN”)

(Lieta T-470/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 112/44)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sothys Auriac (Auriac, Francija) (pārstāvis – A. Berthet, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – V. Melgar)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Grand Hotel Primavera SA (Borgo Maggiore, Sanmarīno)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 12. jūlija lēmumu lietā R 1419/2011-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Grand Hotel Primavera SA un Sothys Auriac

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja pati sedz savus, kā arī atbildētāja tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. februāra rīkojums – *Pesquerías Riveirenses u.c./Padome***(Lieta T-180/13) ⁽¹⁾*****Prasība atcelt tiesību aktu — Zivsaimniecības politika — Regula (ES) Nr. 40/2013 — Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļas putasu krājuma ziemeļu un dienvidu sastāvdaļu aplūkošana kopumā, nosakot KPN — Tiešas ietekmes neesamība — Acīmredzama nepieņemamība*****(2014/C 112/45)***Tiesvedības valoda – spāņu***Lietas dalībnieki**

Prasītāji: *Pesquerías Riveirenses, SL* (Ribeira, Spānija), *Pesquera Campo de Marte, SL* (Ribeira), *Pesquera Anpajo, SL* (Ribeira), *Arrastreros del Barbanza, SA* (Ribeira), *Martinez Pardavila e Hijos, SL* (Ribeira), *Lijo Pesca, SL* (Ribeira), *Frigoríficos Hermanos Vidal, SA* (Ribeira), *Pesquera Boteira, SL* (Ribeira), *Francisco Mariño Mos y Otros, CB* (Ribeira), *Pérez Vidal Juan Antonio y Hno, CB* (Ribeira), *Marina Nalda, SL* (Ribeira), *Portillo y Otros, SL* (Ribeira), *Vidiña Pesca, SL* (Ribeira), *Pesca Hermo, SL* (Ribeira), *Pescados Oubiña Pérez, SL* (Ribeira), *Manuel Pena Graña* (Ribeira), *Campo Eder, SL* (Ribeira), *Pesquera Laga, SL* (Ribeira), *Pesquera Jalisco, SL* (Ribeira), *Pesquera Jopitos, SL* (Ribeira) un *Pesca-Julimar, SL* (Ribeira) (pārstāvis – J. Tojeiro Sierto, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – A. Westerhof Löfflerová un A. de Gregorio Merino)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Padomes 2013. gada 21. janvāra Regulu (ES) Nr. 40/2013, ar ko 2013. gadam nosaka ES ūdeņos pieejamās zvejas iespējas un ES kuģu zvejas iespējas konkrētos ūdeņos, kas nav ES ūdeņi, no konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuras ir starptautisku sarunu vai nolīgumu priekšmets (OV L 23, 54. lpp.), redakcijā ar tajā izdarītajiem grozījumiem, ciktāl, lai noteiktu minētās regulas I A un I B pielikumā izklāstīto putasu kopējo pieļaujamo nozveju, Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļas putasu krājuma ziemeļu un dienvidu sastāvdaļās tiek aplūkotas kopumā.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) prasītāji *Pesquerías Riveirenses, SL u.c.* sedz savus, kā arī atbildētāja Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 147, 25.5.2013.

Prasība, kas celta 2013. gada 25. novembrī – *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe u.c./Komisija***(Lieta T-646/13)****(2014/C 112/46)***Tiesvedības valoda – vācu*

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe u.c. (pārstāvji – E. Johansson, J. Lund un C. Lund, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 13. septembra lēmumu C(2013)5969, galīgā redakcija, kas izziņots 2013. gada 16. septembrī;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: būtisku formas prasību neievērošana

- prasītāji norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas LESD 296. panta 2. punkta un Regulas (EK) Nr. 211/2011 ⁽¹⁾ 4. panta 3. punkta noteikumi par formu.
- Prasītāji šai sakarā tostarp norāda, ka Komisija nav nosaukusi tās no vienpadsmit tēmām, kuras ir pilsoņa iniciatīvas priekšmets un kuras tās skatījumā ir ārpus robežām, kurās tā ir pilnvarota iesniegt priekšlikumu par Savienības tiesību aktu līgumu transponēšanai. Komisija arī nenorāda, kādēļ šīm tēmām būtu jāatrodas ārpus šādām robežām.
- Šī pamata ietvaros prasītāji iebilst pret to, ka Komisija nav norādījusi, kādēļ ar Regulu Nr. 211/2011 netiek piešķirts pilnvarojums reģistrēt plānotās pilsoņu iniciatīvas daļu vai daļas.

2. Otrais pamats: līgumu vai tā izpildē piemērojamās tiesību normas pārkāpums

- Prasītāji šeit atsaucas uz LES 11. panta, LESD 24. panta 1. punkta un Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu.
- Šajā ziņā prasītāji norāda, ka neviena no tēmām, saistībā ar kuru Komisija tiek aicināta izteikt priekšlikumus acīmredzami neatrodas ārpus robežām, kurās Komisija ir pilnvarota iesniegt priekšlikumu par Savienības tiesību aktu līgumu transponēšanai. Tie piebilst, ka, pat, ja kāda no tēmām būtu ārpus šīm robežām, tad Komisijai plānotā pilsoņu iniciatīva būtu jāreģistrē tikai par tēmām, kas tā skatījumā acīmredzami nav ārpus tās pilnvaru robežām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu (OV L 65, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2013. gada 10. decembrī – Petco Animal Supplies Stores/ITSB – Gutiérrez Ariza (“PETCO”)

(Lieta T-664/13)

(2014/C 112/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Petco Animal Supplies Stores, Inc. (San Diego, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – C. Aikens, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Domingo Gutiérrez Ariza (Malaga, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 7. oktobra lēmumu lietā R 347/2013-4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "PETCO" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 31. un 35. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 114 081

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas grafiska baltas un sarkanas krāsas preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "PETCO", Nr. 9 062 902 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 31. un 35. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību daļēji apmierināt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 9. decembrī – *European Coalition to End Animal Experiments/ECHA*

(Lieta T-673/13)

(2014/C 112/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *European Coalition to End Animal Experiments* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – D. Thomas, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas ķīmikāliju aģentūra (ECHA)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas ķīmikāliju aģentūras Apelāciju padomes 2013. gada 10. oktobra lēmumu lietā A-004–2012 attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ X pielikuma 8.7.2. sadaļu (toksiskuma izpēte attiecībā uz vēl vienas sugas attīstību) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz otrās sugas priekšdzemdību augļa [embrija] attīstības toksiskuma izpēti;
- nosūtīt lietu atpakaļ ECHA ar norādi, ka tā izskata, vai ir nepieciešams veikt embrija attīstības izpēti par prasītāja vielu, pamatojoties uz pirmā pētījuma rezultātiem un visiem citiem pieejamajiem atbilstošiem datiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Apelāciju padome kļūdījās, apgalvojot, ka kumulatīvais princips REACH pielikumos attiecībā uz izmēģinājumiem nozīmēja, ka otrā suga bija tonnāžas priekšnoteikums Regulas (EK) Nr. 1907/2006 X pielikumā. Šī pamata atbalstam prasītāja apgalvo, ka:
 - Apelāciju padomes argumenti esot *non sequitur*. Izmēģinājuma prasības ne vienmēr palielinās, mainoties piemērojamam pielikumam atkarībā no lielākas tonnāžas: kumulatīvais princips bieži vien neattiecas uz gala rādītājiem, un nav saistīts ar toksiskuma izpēti attiecībā uz attīstību;

- X pielikuma 8.7.2. sadaļas 1. slejā skaidri ir norādīts, ka jāveic “vienas sugas”, nevis divu sugu, izpēte – tāpat kā IX pielikuma 8.7.2. sadaļas 1. slejā;
 - Apelāciju padomes argumentos nav ņemts vērā IX pielikuma 8.7.2. sadaļas 2. slejas skaidrais formulējums, kurā ir paredzēts, ka, neatkarīgi no tā, vai otrās sugas izpēti ir pieprasīta IX vai X pielikumā, tonnāžas apjoms ir atkarīgs no pirmās sugas izpētes un visiem citiem attiecīgiem pieejamiem datiem – tā nav automātiska;
 - Apelāciju padomes secinājumam nav nozīmes politikā: ar to REACH likumdevējiem tiek piedēvēts nodoms, ka pielikumā ar mazāku kārtas numuru (IX pielikums) vajadzība veikt otrās sugas izpēti ir atkarīga no zinātniskā novērtējuma, bet pielikumā ar lielāku kārtas numuru (X pielikums) zinātnei nav nozīmes.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Apelāciju padome ir kļūdījusies, apgalvojot, ka likumdevēji ir attiecinājuši X pielikuma nosacījumu par otrās sugas attīstības toksiskuma izpēti kā priekšnosacījumu arī uz IX pielikumu. Šī pamata atbalstam prasītāja apgalvo, ka:
- argumentācija ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu: X pielikuma 8.7.2. sadaļas 1. slejā kā priekšnoteikums nav noteikts pienākums veikt otrās sugas izpēti (skat. pirmo pamatu), un no tā izriet, ka nav tāda nosacījuma, kuru būtu jāpārnes uz IX pielikumu (pat pieņemot, ka citkārt tā būtu bijusi pareiza pieeja).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Apelāciju padome kļūdaini esot norādījusi, ka IX pielikuma 8.7.2. sadaļas 2. sleja (jeb vajadzības veikt otrās sugas izpēti novērtējums) netiek pārnesta uz X pielikumu. Šī pamata atbalstam prasītāja apgalvo, ka:
- tas ir tieši tas, kas ir noteikts IX pielikuma 8.7.2. sadaļas 2. slejas skaidrajā formulējumā, izmantojot vārdus “ar otru [sugu]”. Pieeja abos pielikumos ir vienāda.
4. Ceturtajā pamatā tiek apgalvots, ka Apelāciju padome kļūdījās, sakot, ka tikai tāda adaptācija, kas atbilst X pielikuma 8.7. sadaļas 2. slejai vai XI pielikumam, var izslēgt nepieciešamību veikt otrās sugas izpēti X pielikumā norādītās tonnāžas apmēram. Šī pamata atbalstam prasītāja apgalvo, ka:
- pielāgošanai, neatkarīgi, vai tā tiek veikta saskaņā ar 2. sleju vai XI pielikumu, ir nozīme tikai tad, ja pastāv pirmā izmēģinājuma prasība 1. slejā. X pielikuma 8.7.2. sadaļas 1. slejā nav prasības veikt otrās sugas attīstības toksiskuma izpēti līdz brīdim un, ja vien pirmās sugas izpēte un citi pieejamie pierādījumi norāda uz otrās sugas izpētes nepieciešamību (skat. iepriekš).

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 20. decembrī – Harrys Pubar/ITSB – Harry's New York Bar (“HARRY'S BAR”)

(Lieta T-711/13)

(2014/C 112/49)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Harrys Pubar AB (Gothenburg, Zviedrija) (pārstāvis – L.-E. Ström, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Harry's New York Bar SA (Parīze, Francija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 8. oktobra lēmumu apvienotajās lietās R 946/2012-1 un R 995/2012-1 un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "HARRY'S BAR" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25., 29., 30., 32., 33. un 43. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3 378 031

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Zviedrijas preču zīmes reģistrācijas Nr. 356 009, Nr. 320 026, Nr. 315 142, Nr. 55 6513–1066 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt daļēji

Apelāciju padomes lēmums: daļēji apmierināt apelācijas sūdzību lietā R 995/2012-1 un noraidīt apelācijas sūdzību lietā R 946/2012-1

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 4. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 27. decembrī – *Harry's New York Bar*/ITSB – *Harrys Pubar* ("HARRY'S BAR")

(Lieta T-716/13)

(2014/C 112/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Harry's New York Bar SA* (Parīze, Francija) (pārstāvis – *S. Arnaud*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: *Harrys Pubar AB* (Gothenburg, Zviedrija)

Prasītājas prasījums:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 8. oktobra lēmumu apvienotajās lietās R 946/2012-1 un R 995/2012-1.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "HARRY'S BAR" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25., 29., 30., 32., 33. un 43. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3 378 031

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Zviedrijas preču zīmes reģistrācijas Nr. 356 009, Nr. 320 026, Nr. 315 142, Nr. 55 6513–1066 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt daļēji

Apelāciju padomes lēmums: daļēji apmierināt apelācijas sūdzību lietā R 995/2012-1 un noraidīt apelācijas sūdzību lietā R 946/2012-1

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 4. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 31. decembrī – *The Directv Group*/ITSB – *Bollore* (“DIRECTV”)

(Lieta T-721/13)

(2014/C 112/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – F. Valentin, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Bollore SA (Érgue Gaberic, Francija)

Prasītājas prasījums:

atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 10. oktobra lēmumu lietā R 1961/2012-2.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par atcelšanu: vārdiska preču zīme “DIRECTV” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 38. un 41. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 243 774

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Anulēšanas nodaļas lēmums: daļēji atcelt Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un atcelt Kopienas preču zīmes reģistrāciju pilnībā

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 31. decembrī – *The Directv Group*/ITSB – *Bollore* (“DIRECTV”)

(Lieta T-722/13)

(2014/C 112/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – F. Valentin, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Francija)

Prasītājas prasījumi:

atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 25. oktobra lēmumu lietā R 1960/2012-2.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par atcelšanu: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "DIRECTV", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 38. un 41. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 100 750

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībnieks, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Anulēšanas nodaļas lēmums: daļēji atcelt Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un atcelt Kopienas preču zīmes reģistrāciju pilnībā

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 23. oktobra spriedumu lietā F-39/12 BQ/
Revīzijas palāta 2014. gada 2. janvārī iesniedza BQ**

(lieta T-7/14 P)

(2014/C 112/53)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: BQ (Bereldange, Luksemburga) (pārstāvji – D. de Abreu Caldas un J.-N. Louis, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Revīzijas palāta

Prasījumi

— atzīt un nospriest šādi:

— atcelt Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2013. gada 23. oktobra spriedumu lietā F-39/12 BQ/Revīzijas palāta;

— Revīzijas palāta atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz nosacījumiem, kas ir jāizpilda, lai iestātos Eiropas Savienības atbildība, īstenojot Eiropas Civildienesta noteikumu 24. pantu, jo CDT ir pieprasījusi, lai nodarījumam, kas nav saderīgs ar dienesta kārtību un vienmērīgu dienesta gaitu, būtu bijusi ietekme uz dienesta darbu un uz iesaistīto personu veselību, lai gan šāds nosacījums nav paredzēts nedz Civildienesta noteikumos, nedz judikatūrā. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka CDT ir sagrozījusi faktus, uzskatot, ka, pirmkārt, Revīzijas palāta ir veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai atjaunotu dienesta labu funkcionēšanu, un, otrkārt, ka problēmas dienestā neietekmēja iesaistīto personu veselību, lai gan Revīzijas palāta nerīkojās pietiekami ātri un enerģiski, lai izbeigtu konfliktsituāciju, kas izraisīja prasītāja pastāvīgu pilnīgu invaliditāti (attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 67. un 68. pantu).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka CDT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, veicot tiesiskuma pārbaudi, apstiprinot, ka medicīniskie slēdzieni, kas pierāda no apelācijas sūdzības iesniedzēja darbā ciestās psiholoģiskās vardarbības izrietošo psihisko traucējumu esamību, neļauj pierādīt, ka šī persona patiešām bija vardarbības upuris. Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka CDT kompetencē nav apšaubīt medicīniskos slēdzienus un no tā izdarīt atšķirīgus secinājumus (saistībā ar pārsūdzētā sprieduma 69. un 70. punktu).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka CDT ir pārkāpusi samērīguma principu, jo tā novērtēja kaitējumu, kas radies no vairāk kā divu gadu novēlotas izmeklēšanas ziņojuma nodošanas apelācijas sūdzības iesniedzējam, EUR 2 000 apmērā, nesniedzot pamatojumu, kas ļautu apelācijas sūdzības iesniedzējam saprast šīs summas aprēķinam izmantoto vērtējumu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka CDT nav ņēmusi vērā kontekstu, kādā šis kaitējums radies.
4. Ceturtais pamats ir ar pieļauto kļūdu tiesību piemērošanā, sadalot tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu.

Prasība, kas celta 2014. gada 8. janvārī – U4U u.c./Parlaments un Padome

(Lieta T-17/14)

(2014/C 112/54)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Union pour l'Unité (U4U) (Brisele, Beļģija), Unité & Solidarité – Hors Union (USHU) (Brisele), Regroupement Syndical (RS) (Saint-Josse-ten-Noode, Beļģija) un Georges Vlandas (Brisele) (pārstāvis – F. Krenc, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments

Prasītāju prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulu Nr. 1023/2013, ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, ciktāl ar šo regulu:
 - 1) tiek grozīts Civildienesta noteikumu X pielikums (1. pants, Nr. 70);
 - 2) tiek grozīts Civildienesta noteikumu 45. pants un I pielikums, un XIII pielikumam ir pievienota 5. sadaļa (1. pants, Nr. 27, Nr. 61 un Nr. 73, k);
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

Pirmie trīs pamati attiecas uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) X pielikuma grozīšanu.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 10. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 12., 27. un 28. pants un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 11. pants, it īpaši ar to, ka nenotika apspriešanās ar Civildienesta noteikumu komiteju par X pielikuma grozīšanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Hartas 12., 27. un 28. pants un ECPAK 11. pants, jo nav notikusi faktiskā un atbilstoša arodbiedrības, ierēdņu un darbinieku informēšana un apspriešanās ar tiem par X pielikuma grozīšanu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts labas likumdošanas princips un it īpaši rūpības pienākums un pienākums norādīt pamatojumu.

Trīs pārējie pamati attiecas uz Civildienesta noteikumu 45. panta un I pielikuma grozīšanu, kā arī uz 5. nodaļas pievienošanu Civildienesta noteikumu XIII pielikumam.

4. Ceturtais pamats ir balstīts uz Civildienesta noteikumu 10. panta, Hartas 12., 27. un 28. panta un ECPAK 11. panta pārkāpumu, it īpaši ar to, ka nenotika apspriešanās ar Civildienesta noteikumu komiteju par AD karjeras reformu.
5. Piektais pamats ir balstīts uz Hartas 12., 27. un 28. panta un ECPAK 11. panta pārkāpumu ar to, ka nav notikusi faktiskā un atbilstoša arodbiedrības, ierēdņu un darbinieku informēšana un apspriešanās ar tiem par AD karjeras reformu.
6. Sestais pamats ir balstīts uz labas likumdošanas principa pārkāpumu un it īpaši uz rūpības pienākuma un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

Prasība, kas celta 2014. gada 8. janvārī – Nguyen/Parlaments un Padome

(Lieta T-20/14)

(2014/C 112/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Huynh Duong Vi Nguyen (Woluwe-Saint-Lambert, Beļģija) (pārstāvis – M. Velardo, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Civildienesta noteikumu V pielikuma 7. panta (Ceļā pavadītais laiks), kā arī Civildienesta VII pielikuma 8. panta (Ceļa izdevumi) noteikumus, kuros grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1023/2013, ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kas publicēta 2013. gada 29. oktobra Oficiālajā Vēstnesī Nr. L 287, ciktāl tiesības uz ceļa izdevumiem un ceļā pavadīto laiku tajos ir saistītas ar ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu;
- piespriest atbildētājiem izmaksāt prasītājai summu EUR 169 051,96 apmērā par materiālajiem zaudējumiem, kā arī summu EUR 40 000 apmērā par morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt zaudējumus un nokavējuma un kompensācijas procentus ar likmi 6,75 % par nodarīto morālo kaitējumu un materiālajiem zaudējumiem;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt izdevumus, kas prasītājai radušies šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja, kura ir no Ņujorkas, taču nesaņem ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu, un kura šī fakta dēļ pēc Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu reformas ir zaudējusi tiesības saņemt vienotas likmes atlīdzību par ceļa izdevumiem un tiesības uz ikgadējā atvaļinājuma pagarināšanu, tam pieskaitot papildus brīvdienas, kuras ieskaita kā ceļā pavadīto laiku, savas prasības pamatojumam izvirza piecus pamatus par:

- būtiskiem procedūras noteikumu pārkāpumiem un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 27. panta par darba ņēmēju tiesībām uz informāciju un konsultācijām uzņēmumā pārkāpumu, jo Civildienesta noteikumu komiteja netika iesaistīta Civildienesta noteikumu pārskatīšanā;
- iegūto tiesību saglabāšanas principu, principu attiecībā uz tiesību normu intertemporālo piemērošanu un tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu;
- tiesiskās palāvības principa pārkāpumu;
- vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu un
- samērīguma principa pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 8. janvārī – Bergallou/Parlaments un Padome**(Lieta T-22/14)**

(2014/C 112/56)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Amal Bergallou (Lot, Beļģija) (pārstāvis – M. Velardo, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Civildienesta noteikumu V pielikuma 7. panta (Ceļā pavadītais laiks), kā arī Civildienesta VII pielikuma 8. panta (Ceļa izdevumi) noteikumus, kuros grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 1023/2013, ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kas publicēta 2013. gada 29. oktobra Oficiālajā Vēstnesī Nr. L 287, ciktāl tiesības uz ceļa izdevumiem un ceļā pavadīto laiku tajos ir saistītas ar ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu;
- piespriest atbildētājiem izmaksāt prasītajam summu EUR 165 596,42 apmērā par materiālajiem zaudējumiem, kā arī summu EUR 40 000 apmērā par morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt zaudējumus un nokavējuma un kompensācijas procentus ar likmi 6,75 % par nodarīto morālo kaitējumu un materiālajiem zaudējumiem;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt izdevumus, kas prasītajam radušies šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs, kurš ir Marokas izcelsmes, taču nesaņem ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu, un kurš šī fakta dēļ pēc Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu reformas ir zaudējis tiesības saņemt vienotas likmes atlīdzību par ceļa izdevumiem un tiesības uz ikgadējā atvaļinājuma pagarināšanu, tam pieskaitot papildus brīvdienas, kuras ieskaita kā ceļā pavadīto laiku, savas prasības pamatojumam izvirza piecus pamatus, kuri būtībā ir līdzīgi vai identiski ar tiem, kuri izvirzīti lietā T-20/14 *Nguyen/Parlaments un Padome*.

Prasība, kas celta 2014. gada 6. janvārī – Bos u.c./Parlaments un Padome**(Lieta T-23/14)**

(2014/C 112/57)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Mark Bos (Ankara, Turcija), Estelle Kadouch (Jeruzaleme, Izraēla), Siegfried Krah (Lago Sul, Brazīlija) un Eric Lunel (Dakara, Senegāla) (pārstāvis – F. Krenc, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments

Prasītāju prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1023/2013, ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, ciktāl ar to groza Civildienesta noteikumu X pielikumu (1. pants, Nr. 70);
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji – līgumdarbinieki un ierēdņi Eiropas Savienības delegācijās – izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 20., 21. un 31. panta 2. punkta pārkāpums, ciktāl ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības reformu drastiski un brutāli samazinot trešajās valstīs ierēdņu un pārējo darbinieku, kuri pilda pienākumus trešajās valstīs, tiesības uz ikgadējo atvaļinājumu. Prasītāji apgalvo, ka apstrīdētajā regulā neesot ņemta vērā minēto ierēdņu un pārējo darbinieku īpašā situācija.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 8. panta un Hartas 7. un 31. panta 2. punkta pārkāpums, ciktāl Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības reformā neesot ievērota prasītāju privātā un ģimenes dzīve, jo viņu tiesības uz ikgadējo atvaļinājumu esot samazinātas gandrīz uz pusi un ka šis samazinājums nepamatoti traucējot viņu privātajai un ģimenes dzīvei.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums, jo priekšrocības, kas ir saistītas ar pienākumu pildīšanu trešajā valstī, kas ir noteikušas prasītāju izvēli, esot pēkšņi zudušas pēc Civildienesta noteikumu X pielikuma reformas.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots Civildienesta noteikumu 10. panta, kā arī Hartas 12., 27. un 28. panta un ECPAK 11. panta pārkāpums informācijas nesniegšanas, konsultāciju un apspriešanās neesamības dēļ procesā, kura noslēgumā tika pieņemta Civildienesta noteikumu X pielikuma reforma.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots laba likumdošanas procesa principa pārkāpums un tostarp rūpības pienākuma un pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde gan adekvātas informācijas nesniegšanas un konsultāciju ar Civildienesta noteikumu komiteju un arodbiedrībām neesamības dēļ procesā, kura noslēgumā tika pieņemta Civildienesta noteikumu X pielikuma reforma, kā arī pamatojuma neesamības attiecībā uz lēmumiem par minēto pielikumu dēļ.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. janvārī – *Electrabel and Dunamenti Erőmű*/Komisija**(Lieta T-40/14)**

(2014/C 112/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Electrabel (Brisele, Beļģija) un *Dunamenti Erőmű Zrt.* (Százhalombatta, Ungārija) (pārstāvis – J. Philippe, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- nospriest, ka Eiropas Komisijai ir ārpuslīgumiskā atbildība par prettiesisku 2008. gada 4. jūnija Lēmuma 2009/609/EK par valsts atbalstu C 41/2005 (OV 2009, L 225, 53. lpp.) (turpmāk tekstā – “EPL lēmums”) pieņemšanu;
- piespriest Komisijai pilnībā un solidāri ar atbildētājiem atlīdzināt zaudējumus, kas tiem nodarīti, pirms termiņa un kļūdaini pārtraucot 1995. gada 10. oktobra elektroenerģijas pirkuma līgumu (“EPL”) starp *Magyar Villamos Művek* (“MVM”), valstij piederošu vairumtirgotāju, un *Dunamenti*, elektroenerģijas ražotāju, piemērojot 2008. gada 4. jūnija Lēmumu 2009/609/EK par valsts atbalstu C 41/2005, un kuri ir vismaz 250 miljonu euro apmērā, šo summu atjaunojot un grozot, ņemot vērā vēlāk pieejamos datus;
- piespriest samaksāt procentus par iepriekš minēto zaudējumu atlīdzības summu no sprieduma dienas, ar kuru piespiež maksāt zaudējumus šajā lietā, atbilstoši likmei 8 % gadā, vai saskaņā ar tādu likmi, kādu Vispārējā tiesa noteiks, izmantojot savu novērtējuma brīvību, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka EPL lēmums ir acīmredzami kļūdainš. Prasītāji apgalvo, ka EPL lēmums (par kuru šobrīd ir iesniegta prasība Vispārējā tiesā lietā T-179/09) nav spēkā daudzu nopietnu kļūdu dēļ, kuras nav saderīgas ar iestādes, kas nodrošina konkurences normu piemērošanu, parasto rīcību un kurai tādēļ rodas ES atbildība, ņemot vērā, ka:
 - EPL lēmumā ietvertie dati skaidri parāda, ka ar EPL netika piešķirtas nekādas ekonomiskas priekšrocības;
 - EPL ietilpa *Dunamenti* privatizācijas paketē un bija pat agrāks par to, tādējādi tas tika novērtēts atbilstoši *Electrabel* samaksātai cenai, bet Komisija atteicās to ņemt vērā, tādējādi acīmredzot pārkāpjot ES tiesības;
 - atgūšanas rīkojums saistībā ar EPL lēmumu ir tik kļūdainš, ka ar vispār pazīstama ekonomista veiktiem aprēķiniem tika konstatēts, ka rezultātā ir radies negatīvs valsts atbalsts, kas nozīmē, ka atbalsta nav bijis vispār.

Prasītājas apgalvo, ka šādas būtiskas kļūdas *prima facie* nevar izskaidrot ar lietas sarežģītību vai ar ierobežojošiem mērķiem, kuri Komisijai ir jāievēro, veicot valsts atbalstu pārbaudi. Drīzāk šīs kļūdas lielākoties ir radušās Komisijas atteikuma dēļ izvērtēt EPL individuāli, un tās ir skaidrs pierādījums nopietnai Komisijas novērtēšanas brīvībai noteikto robežu neievērošanai.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka prasītājas ir cietušas faktiskus zaudējumus sakarā ar EPL pirmstermiņa izbeigšanu. Komisijas prettiesiskās rīcības dēļ EPL tika izbeigts pirms tā līgumiskā termiņa beigām. Prasītājas apgalvo, ka šīs pirmstermiņa izbeigšanas dēļ viņiem radās būtiski zaudējumi un ka šie zaudējumi, kurus šajā stadijā nevar precīzi aprēķināt, pārsniedz 250 miljonus euro.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka pastāv tieša cēloņsakarība starp Komisijas prettiesisko rīcību un prasītājām nodarīto zaudējumu. Prasītājas apgalvo, ka, ja Komisijas rīcība būtu bijusi atbilstoša ES tiesībām, EPL netiktu izbeigts pirms termiņa, tādējādi novēršot zaudējumu rašanos prasītājām kļūdaina EPL lēmuma rezultātā.

Prasība, kas celta 2014. gada 17. janvārī – Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks/Komisija

(Lieta T-49/14)

(2014/C 112/59)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks e.V. (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert un J. Saatkamp, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 14. novembra Īstenošanas lēmumu, ar ko noraida pieteikumu tāda nosaukuma anulēšanai, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 (*Kołacz śląski/kołacz śląski* (AČIN)) (izziņots ar dokumenta numuru C (2013) 7626)

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots kļūdainais juridiskais pamats.

- Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pamatojot apstrīdēto lēmumu ar jauno Regulu (ES) Nr. 1151/2012 ⁽¹⁾, kas bija spēkā atbildētājas lēmuma pieņemšanas brīdī, tā vietā, lai to pamatotu ar Regulu (ES) Nr. 510/2006 ⁽²⁾, kas bija spēkā prasītājas pieteikuma iesniegšanas brīdī. Šādi rīkojoties, atbildētāja esot pārkāpusi principu “*tempus regit actum*”.

- Prasītāja arī apgalvo, ka pieteikums reģistrācijas anulēšanai saskaņā ar Regulu Nr. 510/2006 esot pieņemams un pamatots. Šajā ziņā tā it īpaši norāda, ka pastāvot divi reģistrācijas anulēšanas pamati Regulas Nr. 510/2006 12. panta 2. punkta izpratnē (strīdīgā norāde esot sugas vārds Regulas Nr. 510/2006 3. panta 1. punkta izpratnē; Silēzijas ģeogrāfiskā apgabala robežas reģistrācijas specifikācijā esot norādītas nepareizi) un ka šīs normas atšķirīga interpretācija un piemērošana pārkāptu Vācijas Federatīvajā Republikā atrodošos konditorejas uzņēmumu pamattiesības.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1151/2012 pārkāpums.

— Prasītāja norāda, ka pieteikums būtu pieņemams un pamatots pat tad, ja to izvērtētu uz Regulas Nr. 1151/2012 pamata.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 20. marta Regula (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 24. janvārī – Bredenkamp u.c./Padome un Komisija

(Lieta T-66/14)

(2014/C 112/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: John Arnold Bredenkamp (Harare, Zimbabve), Echo Delta (Holdings) PCC Ltd (Kāsilauna, Mena), Scottlee Holdings (Private) Ltd (Harare) un Fodya (Private) Ltd (Harare) (pārstāvji – P. Moser, QC (Queen's Counsel) un G. Martin, Solicitor)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- procesa organizatoriskā pasākuma formā uzdot atbildētājām iesniegt visas šo iestāžu rīcībā iespējami esošās ziņas vai pierādījumus jautājumā par prasītāju iekļaušanu sarakstā;
- piespriest Padomei un/vai Komisijai samaksāt prasītājiem atlīdzinājumu par nemateriālo un materiālo kaitējumu, kas prasītājiem nodarīts ar to, ka tiem ir prettiesiski piemērotas ES sankcijas, ar attiecīgi: Padomes Kopējo nostāju 2009/68/KĀDP un Komisijas Regulu (EK) Nr. 77/2009; Padomes Lēmumu 2010/92/KĀDP un Komisijas Regulu (ES) Nr. 173/2010, un Padomes Lēmumu 2011/101/KĀDP un Komisijas Regulu (ES) Nr. 174/2011 iekļaujot (un pēc tam līdz 2012. gadam saglabājot) prasītāju vārdus/nosaukumus Padomes Regulas (EK) Nr. 314/2004 pielikumā;
- noteikt, ka par atbildētāju kopš sprieduma pasludināšanas dienas prasītājiem maksājamo summu ir jāmaksā saliktie procenti atbilstoši likmei *Euribor* + 2 % (vai citai procentu likmei, kas varētu tikt noteikta);
- piespriest atbildētājām atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus prasības pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgajiem aktiem neesot nekāda pienācīga juridiska pamatojuma, jo tie ir pieņemti, pamatojoties tikai uz EKL 60. un 301. pantu, kuri attiecas uz pasākumiem attiecībā pret tikai un vienīgi trešajām valstīm, nevis privātpersonām un sabiedrībām.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgajos aktos esot rodamas acīmredzamas kļūdas faktos, jo nav pierādītas nedz ciešas saites ar Zimbabves valdību, nedz šā režīma atbalstīšana finansiāli vai kā citādi, tādējādi netiekot izpildītam atbildētāju pierādīšanas pienākumam un izraisot prettiesisku lēmumu pieņemšanas procesu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgajos aktos neesot ievērotas būtiskas procesuālās prasības, jo iemesli vai nu nav norādīti vispār, vai arī ir norādīti nepietiekami, un prasītājiem nav dota iespēja tikt uzklautiem vai iesniegt attaisnojošus pierādījumus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgajos aktos esot pārkāpti ES tiesību pamatprincipi, kas atzīti arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECTK) 1. papildprotokola 1. pantu, prettiesiski ierobežojot prasītāju tiesības uz tiem piederošo īpašumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 1. februārī – *Viraj Profiles*/Padome

(Lieta T-67/14)

(2014/C 112/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Viraj Profiles Ltd (Maharashtra, Indija) (pārstāvji – V. Akritidis un Y. Melin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 5. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1106/2013, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Indijas izcelsmes nerūsējošā tērauda stieplu importam (OV L 298, 1. lpp.), ciktāl tā attiecas uz *Viraj Profiles Limited*;
- piespriest Padomei, kā arī jebkurai personai, kurai varētu tikt atļauts iestāties lietā Padomes atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā regulā aprēķinātās ražošanas izmaksas ir koriģētas acīmredzami kļūdaini, pārkāpjot pamatregulas 2. panta 1., 3., 4., 5., 6., 11. un 12. punktu. ES iestādes esot piemērojušas augšupejošu korekciju saskaņā ar metodoloģiju, no kuras pēc tam izriet zemāka korekcija nekā tā, uz kuru norādījusi Komisija. Korekcijā esot iekļautas arī pozīcijas, kas neesot bijušas jāiekļauj prasītājas ražošanas izmaksās. Ar dempinga starpību, kas aprēķināta, pamatojoties uz šo kļūdaino metodoloģiju, esot pārkāpts pamatregulas 2. panta 11. un 12. punkts.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka secinājums, saskaņā ar kuru Savienības ražošanas nozarei nodarītais kaitējums ir radies saistībā ar importu no Indijas, ir acīmredzami kļūdainais, jo neesot ņemta vērā importa no Ķīnas ietekme, kas attiecīgajā laikposmā esot bijusi galvenais kaitējuma avots, un esot pārrāvusi cēloņsakarību starp importu no Indijas par dempinga cenām un nodarīto kaitējumu, kā arī ES iestādes neesot veikušas neattiecināšanas analīzi, pārkāpjot pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, pārkāpjot pamatregulas 5. panta 2., 3. un 7. punktu un 9. panta 5. punktu, neesot pārbaudījusi to pierādījumu attiecībā uz cēloņsakarību precizitāti un atbilstību, kuri tika norādīti sūdzībā, kas pamatoja izmeklēšanas uzsākšanu.

Prasība, kas celta 2014. gada 27. janvārī – *UAB MELT WATER/ITSB* (“*MELT WATER Original*”)

(Lieta T-69/14)

(2014/C 112/62)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Izpētes un ražošanas sabiedrība MELT WATER UAB (Klaipēda, Lietuva) (pārstāve – V. Viešūnaitė, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju piektās padomes 2013. gada 26. novembra lēmumu R 494/2013-5 un piespriest ITSB reģistrēt kā Kopienas preču zīmi preču zīmi “Melt Water Original”, kuru prasītāja – izpētes un ražošanas sabiedrība MELT WATER UAB ir pieteikusi reģistrācijai (reģistrācijas pieteikums Nr. 010782068);
- piespriest atlīdzināt prasītājas – izpētes un ražošanas sabiedrības MELT WATER UAB tiesāšanās izdevumus;
- piespriest atbildētājam – ITSB iesniegt dokumentus saistībā ar šo Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu (reģistrācijas pieteikums Nr. 010782068).

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: gaiši zila grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Melt Water Original”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 010782068

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) un b) apakšpunkts, kopsakarā ar saistīto Eiropas Savienības Tiesas judikatūru

Prasība, kas celta 2014. gada 27. janvārī – UAB MELT WATER/ITSB (Pudeles forma)

(Lieta T-70/14)

(2014/C 112/63)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Izpētes un ražošanas sabiedrība MELT WATER UAB (Klaipēda, Lietuva) (pārstāve – V. Viešūnaitė, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju piektās padomes 2013. gada 26. novembra lēmumu R 481/2013-5 un piespriest ITSB reģistrēt kā Kopienas preču zīmi preču zīmi, kuru veido pudeles forma un kuru prasītāja – izpētes un ražošanas sabiedrība MELT WATER UAB ir pieteikusi reģistrācijai (reģistrācijas pieteikums Nr. 010751584);
- piespriest atlīdzināt prasītājas – izpētes un ražošanas sabiedrības MELT WATER UAB tiesāšanās izdevumus;
- piespriest atbildētājam – ITSB iesniegt dokumentus saistībā ar šo Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu (reģistrācijas pieteikums Nr. 010751584).

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: trīsdimensiju preču zīmes, kas attēlo pudeles formu, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 010751584

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 4. pants un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts kopsakarā ar saistīto Eiropas Savienības tiesas judikatūru

Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – Copernicus-Trademarks/ITSB – Maquet (“LUCEO”)

(Lieta T-82/14)

(2014/C 112/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – F. Henkel, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Maquet GmbH & Co. KG (Rastatt, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 25. novembra lēmumu lietā R 2292/2012-4 un noraidīt pieteikumu atzīt Kopienas preču zīmi “LUCEO”, Nr. 8 554 974, par spēkā neesošu;

pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atpakaļ Apelāciju padomei;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “LUCEO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 10., 12. un 28. klasē – Kopienas preču zīme Nr. 8 554 974

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībiece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Maquet GmbH & Co. KG

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrā teikuma pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 74. panta pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

**Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – LTJ Diffusion/ITSB – Arthur et Aston
("ARTHUR & ASTON")**

(Lieta T-83/14)

(2014/C 112/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LTJ Diffusion (Colombes, Francija) (pārstāvis – S. Lederman, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Arthur et Aston SAS (Giberville, Francija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 2. decembra Lēmumu R 1963/2012-1, ciktāl tajā ir nolemts, ka agrākās preču zīmes "Arthur" – Nr. 17731 – izmantošana neatbilda Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkta noteikumiem;
- gadījumā, ja Vispārējā tiesa atbilstoši savai judikatūrai (Vispārējās tiesas 2013. gada 4. jūnija spriedums lietā T-514/11 "DECATHLON") uzskatītu, ka tai nav pilnvaru pašai lemt par sabiedrības LTJ DIFFUSION 2011. gada 14. aprīlī iesniegto iebildumu pamatotību, jo pati Apelāciju padome vēl nav paudusi savu nostāju, Vispārējai tiesai tiek lūgts arī nodot lietu atpakaļ kompetentajai instancei, lai tā lemtu par sabiedrības LTJ DIFFUSION 2011. gada 14. aprīlī iesniegto iebildumu pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma Nr. 9509911, kas attiecas uz vārdisku apzīmējumu "ARTHUR & ASTON", kas aptver dažas 3., 9., 14. un 25. klasē ietilpstošās preces, tostarp, *apavus, zābakus un kurpes*, pamatotību

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Arthur et Aston SAS

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "ARTHUR & ASTON" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 9., 14. un 25. klasē (Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 509 911)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: daļēji grafiska valsts preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "Arthur", attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 12. februārī – Tecalan/ITSB – Ensinger ("TECALAN")

(Lieta T-100/14)

(2014/C 112/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tecalan GmbH (Grünberg, Vācija) (pārstāvis – S. Holthaus, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Ensinger GmbH (Nufringen, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 11. decembra lēmumu lietā R 2308/2012-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "TECALAN" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 17. klasē (Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6 203 285)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Ensinger GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme "TECADUR" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 17. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 10. februārī – British Aggregates/Komisija

(Lieta T-101/14)

(2014/C 112/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: British Aggregates Association (Lanark, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – L. Van den Hende, advokāts, un L. Geary, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atbilstoši LESD 263. pantam atcelt Komisijas 2013. gada 31. jūlija Lēmumu C(2013) 4901, galīgā redakcija, kas publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī 2013. gada 28. novembrī, lietā SA.34775 (ex N863/2001) – Nodoklis par minerālajiem materiāliem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nolemjot, ka trīs 2001. gada Finanšu likumā paredzētie atbrīvojumi no nodokļa nepiešķir selektīvu priekšrocību un tādējādi nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav pamatojusi apstrīdēto lēmumu, kā tas ir prasīts LESD 296. pantā, jo Komisija nav izskaidrojusi, kādēļ dažāda attieksme pret līdzīgām situācijām nav uzskatāma par valsts atbalstu. Turklāt Komisijas argumentācija saistībā ar apstrīdēto lēmumu ir pretrunīga.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, ciktāl Komisija šajā lietā nevarēja gūt stingru pārliecību par to, ka pasākums nav uzskatāms par atbalstu, neveicot detalizētu šī jautājuma izpēti.

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – Deutsche Post/ITSB – PostNL Holding (“TPG POST”)

(Lieta T-102/14)

(2014/C 112/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Post AG (Bonna, Vācija) (pārstāvji – K. Hamacher un C. Giersdorf, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: PostNL Holding BV (Hāga, Nīderlande)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 11. decembra lēmumu lietā R 2108/2012-1 un
- piespriest atbildētājam un attiecīgajā gadījumā – pārējiem lietas dalībniekiem – atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: PostNL Holding BV

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “TPG POST” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 6., 9., 16., 20., 35., 38. un 39. klasē (Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 2 920 916)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un Kopienas vārdiskas preču zīmes “DP”, “POST” un “Deutsche Post” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 12., 14., 16., 25., 28., 35., 36., 38., 39. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – Frucona Košice/Komisija

(Lieta T-103/14)

(2014/C 112/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovākija) (pārstāvji – K. Lasok, QC, B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, advokāts, un J. Holmes, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 16. oktobra Lēmumu lietā C (2013) 6261 par valsts atbalstu Nr. SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) Slovākijas Republikai un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pieņemts, pārkāpjot tiesības uz aizstāvību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija apstrīdētā lēmuma 83. apsvērumā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu faktu vērtējumā un tiesību piemērošanā, secinot, ka Slovākijas nodokļu iestādēm būtu izdevīgāk uzsākt likvidācijas ar tiesas nolēmumu procedūru (apstrīdētā lēmuma 88.-119. apsvērumi).
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu, secinot, ka nodokļu piedziņas procedūra būtu radījusi lielākus ieņēmumus nekā izlīguma procedūra.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. februārī – TrekStor/ITSB – Scanlab (“iDrive”)

(Lieta T-105/14)

(2014/C 112/70)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TrekStor Ltd (Honkonga, Honkonga) (pārstāvis – M. Alber, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Scanlab AG (Puchheim, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 2. decembra lēmumu lietā R 2330/2012-1 grozīt tādējādi, ka preču zīme “iDrive” tiek pilnībā pielaista reģistrācijai un iebildumu iesniedzējas iebildumi tiek noraidīti;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “iDrive” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē (Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 267 573)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Scanlab AG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiska preču zīme "IDRIVE" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 42 klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, aplūkojot kopsakarā ar 43. panta 5. punktu, pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – Unitec Bio/Padome

(Lieta T-111/14)

(2014/C 112/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Unitec Bio SA (Buenosaires, Argentīna) (pārstāvji – J.-F. Bellis un R. Luff, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 2. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, secinot, ka ir bijis sojas un sojas eļļas cenu izkropļojums, kas attaisno Antidempinga pamatregulas ⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrās daļas piemērošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punkta otrā daļa atbilstoši tam, kā šo tiesību normu šajā lietā izprot iestādes, nav piemērojama importam no PTO dalībniecēm, jo tā nav saderīga ar PTO Antidempinga nolīgumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka kaitējuma novērtējumā neesot ņemti vērā faktori, kas pārrauj cēloņsakarību starp apgalvoto kaitējumu un it kā par dempinga cenām veikto importu, tādējādi pārkāpjot Antidempinga pamatregulas 3. panta 7. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – Molinos Río de la Plata/Padome

(Lieta T-112/14)

(2014/C 112/72)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Molinos Río de la Plata SA (Buenosaires, Argentīna) (pārstāvji – J.-F. Bellis un R. Luff, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 2. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, secinot, ka ir bijis sojas un sojas eļļas cenu izkropļojums, kas attaisno Antidempinga pamatregulas⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrās daļas piemērošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punkta otrā daļa atbilstoši tam, kā šo tiesību normu šajā lietā izprot iestādes, nav piemērojama importam no PTO dalībniecēm, jo tā nav saderīga ar PTO Antidempinga nolīgumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka kaitējuma novērtējumā neesot ņemti vērā faktori, kas pārrauj cēloņsakarību starp apgalvoto kaitējumu un it kā par dempinga cenām veikto importu, tādējādi pārkāpjot Antidempinga pamatregulas 3. panta 7. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – *Oleaginosa Moreno Hermanos*/Padome

(Lieta T-113/14)

(2014/C 112/73)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A (Baijablanca [Bahia Blanca], Argentīna) (pārstāvji – J.-F. Bellis un R. Luff, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 2. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, secinot, ka ir bijis sojas un sojas eļļas cenu izkropļojums, kas attaisno Antidempinga pamatregulas ⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrās daļas piemērošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punkta otrā daļa atbilstoši tam, kā šo tiesību normu šajā lietā izprot iestādes, nav piemērojama importam no PTO dalībniecēm, jo tā nav saderīga ar PTO Antidempinga nolīgumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka kaitējuma novērtējumā neesot ņemti vērā faktori, kas pārrauj cēloņsakarību starp apgalvoto kaitējumu un it kā par dempinga cenām veikto importu, tādējādi pārkāpjot Antidempinga pamatregulas 3. panta 7. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – *Vicentin*/Padome

(Lieta T-114/14)

(2014/C 112/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vicentin SAIC (Aveljaneda [Avellaneda], Argentīna) (pārstāvji – J.-F. Bellis un R. Luff, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 2. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, secinot, ka ir bijis sojas un sojas eļļas cenu izkropļojums, kas attaisno Antidempinga pamatregulas ⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrās daļas piemērošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punkta otrā daļa atbilstoši tam, kā šo tiesību normu šajā lietā izprot iestādes, nav piemērojama importam no PTO dalībniecēm, jo tā nav saderīga ar PTO Antidempinga nolīgumu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka kaitējuma novērtējumā neesot ņemti vērā faktori, kas pārrauj cēloņsakarību starp apgalvoto kaitējumu un it kā par dempinga cenām veikto importu, tādējādi pārkāpjot Antidempinga pamatregulas 3. panta 7. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – Aceitera General Deheza/Padome

(Lieta T-115/14)

(2014/C 112/75)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aceitera General Deheza SA (Heneraldēza [General Deheza], Argentīna) (pārstāvji – J.-F. Bellis un R. Luff, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 2. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, secinot, ka ir bijis sojas un sojas eļļas cenu izkropļojums, kas attaisno Antidempinga pamatregulas ⁽¹⁾ 2. panta 5. punkta otrās daļas piemērošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punkta otrā daļa atbilstoši tam, kā šo tiesību normu šajā lietā izprot iestādes, nav piemērojama importam no PTO dalībniecēm, jo tā nav saderīga ar PTO Antidempinga nolīgumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka kaitējuma novērtējumā neesot ņemti vērā faktori, kas pārrauj cēloņsakarību starp apgalvoto kaitējumu un it kā par dempinga cenām veikto importu, tādējādi pārkāpjot Antidempinga pamatregulas 3. panta 7. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 18. februārī – PT Ciliandra Perkasa/Padome

(Lieta T-120/14)

(2014/C 112/76)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PT Ciliandra Perkasa (Vestdžakarta [West Jakarta], Indonēzija) (pārstāvji – F. Graafsma un J. Cornelis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 2. lpp.), ciktāl tajā prasītajai ir piemērots antidempinga maksājums, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome un Komisija (turpmāk tekstā – “iestādes”) esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu novērtējumā, secinot, ka prasītājas neapstrādātās palmu eļļas (“CPO”) iepirkuma cenas ir izkropļotas. Konkrētāk, iestādes neesot ņēmušas vērā, ka prasītāja ir vertikāli pilnībā integrēta biodīzeļdegvielas ražotāja un ka tādēļ uz to nav attiecināma nekāda diferencētā eksporta nodokļa (“DET”) sistēmas it kā esošā ietekme. Turklāt iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, pirmkārt, nekonstatējot, ka prasītāja un tās saistītie CPO piegādātāji visādā praktiskā un pat juridiskā ziņā ir viens tiesību subjekts, un, otrkārt, konstatējot, ka prasītājas CPO iepirkuma cenas nav atbilstušas godīgas konkurences [*arm's length*] nosacījumiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka PTO Antidempinga nolīgumā neesot ļauts koriģēt izmaksas tāpēc vien, ka tās ir vai nu zemākas kā citos tirgos, vai “izkropļotas” valsts intervences dēļ. Tāpēc Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”), 2. panta 5. punkts esot jāatzīst par nepiemērojamu, ciktāl tajā ir paredzēta šāda iespēja koriģēt izmaksas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka CPO izmaksu koriģēšana šajā lietā esot pamatregulas 2. panta 5. punkta pārkāpums. Konkrētāk, prasītāja apgalvo, ka:
 - trūkst vajadzīgo pierādījumu, pamatojoties uz kuriem, tika secināts, ka CPO cenas Indonēzijas tirgū ir izkropļotas, un iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu novērtējumā, konstatējot, ka CPO cenas Indonēzijas tirgū ir izkropļotas;
 - izmaksu koriģēšanā izmantodamas eksporta atsaucēs cenu (“HPE”), iestādes šīs izmaksas nekoriģēja atbilstoši “pamatotiem apsvērumiem”, kā tas prasīts pamatregulas 2. panta 5. punktā, un/vai, pamatojoties uz “avotiem, kurus nav skāruši šādi izkropļojumi”; un
 - pamatregulas 2. panta 5. punktā nav ļauts koriģēt izmaksas situācijās, kad cenas it kā gluži vienkārši esot “zemas”.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot pamatoto peļņu, Padome neesot izpildījusi likumisko pienākumu, kas noteikts pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktā. Šajā tiesību normā ir noteikts, ka pamatotās peļņas summa nevar pārsniegt peļņu, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tajā pašā vispārīgajā kategorijā ietilpstošās preces izcelsmes valsts iekšējā tirgū.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka iestādes neesot ņēmušas vērā izmeklēšanas gaitā prasītājas sniegto informāciju un izklāstītos argumentus. Šādi rīkodamās, tās neesot izpildījušas ne tikai savu pienācīgās rūpības un labas pārvaldības pienākumu, rūpīgi un objektīvi neizvērtēdamas visus tām iesniegtos būtiskos pierādījumus, bet arī pamatregulas 20. panta 5. punktā noteikto pienākumu, kā arī EKL 253. pantā (LESD 296. pants) noteikto pienākumu norādīt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 18. februārī – PT Pelita Agung Agrindustri/Padome**(Lieta T-121/14)**

(2014/C 112/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PT Pelita Agung Agrindustri (Medana, Indonēzija) (pārstāvji – F. Graafsma un J. Cornelis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 2. lpp.), ciktāl tajā prasītajai ir piemērots antidempinga maksājums, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka PTO Antidempinga nolīgumā neesot ļauts koriģēt izmaksas tāpēc vien, ka tās ir vai nu zemākas kā citos tirgos, vai “izkropļotas” valsts intervences dēļ. Tāpēc Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”), 2. panta 5. punkts esot jāatzīst par nepiemērojamu, ciktāl tajā ir paredzēta šāda iespēja koriģēt izmaksas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neapstrādātās palmu eļļas (“CPO”) izmaksu koriģēšana šajā lietā esot pamatregulas 2. panta 5. punkta pārkāpums. Proti, prasītāja apgalvo, ka:
 - trūkst vajadzīgo pierādījumu, pamatojoties uz kuriem, tika secināts, ka CPO cenas Indonēzijas tirgū ir izkropļotas, un Padome un Eiropas Komisija (turpmāk tekstā – “iestādes”) ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu novērtējumā, konstatējot, ka CPO cenas Indonēzijas tirgū ir izkropļotas;
 - izmaksu koriģēšanā izmantodamas eksporta atsaucēs cenu (“HPE”), iestādes šīs izmaksas nekoriģēja atbilstoši “pamatotiem apsvērumiem”, kā tas prasīts pamatregulas 2. panta 5. punktā, un/vai, pamatojoties uz “avotiem, kurus nav skāruši šādi izkropļojumi”; un
 - pamatregulas 2. panta 5. punktā nav ļauts koriģēt izmaksas situācijās, kad cenas it kā gluži vienkārši esot “zemas”.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu novērtējumā, secinot, ka cenas, par kādām prasītāja iepērk CPO no saistītajām personām, ir izkropļotas. Proti, iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu novērtējumā, konstatējot, ka cenas, par kādām prasītāja iepērk CPO no saistītajām sabiedrībām, nav atbilstušas godīgas konkurences *[arm's length]* nosacījumiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot pamatoto peļņu, Padome neesot izpildījusi likumisko pienākumu, kas noteikts pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktā. Šajā tiesību normā ir noteikts, ka pamatotās peļņas summa nevar pārsniegt peļņu, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tajā pašā vispārīgajā kategorijā ietilpstošās preces izcelsmes valsts iekšējā tirgū.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka iestādes, atteikdamās veikt pienācīgu korekciju, ņemot vērā cenas sadārdzinājumu saistībā ar sertifikāciju par atbilstību AED [atjaunojamo energoresursu direktīvas kritērijiem], esot acīmredzami sagrozījušas faktus un pārkāpušas pamatregulas 3. panta 2. punktu un 3. panta 3. punktu, jo prasītājas eksporta cenas netika objektīvi salīdzinātas ar šīs ražošanas nozares mērķa cenu Savienībā. Turklāt, atteikdamās izdarīt vajadzīgo korekciju saistībā ar AED sertifikāciju, iestādes esot nepieļaujami diskriminējušas prasītāju salīdzinājumā ar pārējiem Indonēzijas ražotājiem.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pārkāpušas pamatregulas 3. panta 7. punktu un pieļāvušas acīmredzamu kļūdu novērtējumā, uzskatīdamas, ka divkārtšās uzskaites noteikumi nav sekmējuši šai ražošanas nozarei Savienībā nodarīto kaitējumu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka iestādes neesot ņēmušas vērā izmeklēšanas gaitā prasītājas sniegto informāciju un izklāstītos argumentus. Šādi rīkodamās, tās neesot izpildījušas ne tikai savu pienācīgās rūpības un labas pārvaldības pienākumu, rūpīgi un objektīvi neizvērtēdamas visus tām iesniegtos būtiskos pierādījumus, bet arī pamatregulas 20. panta 5. punktā noteikto pienākumu, kā arī LESD 296. pantā noteikto pienākumu norādīt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 21. februārī – Nīderlande/Komisija

(Lieta T-126/14)

(2014/C 112/78)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman un J. Langer, gemachtigden)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pirmkārt, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu un tā pielikumu, ciktāl ar šajā normā un šajā pielikumā ir noteikts procentu maksājums EUR 4 703 231,78 apmērā, kurus Nīderlande prettiesiski neesot aprēķinājusi virknei prasījumu par novēloti samaksātām papildu nodevām un prettiesiski samaksātām eksporta kompensācijām;
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu un tā pielikumu, ciktāl šajā normā un šajā pielikumā ir noteikts procentu maksājums EUR 3 208 935,04 apmērā, kurus Nīderlande prettiesiski neesot aprēķinājusi virknei prasījumu par novēloti samaksātām papildu nodevām;

piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības mērķis ir daļēji atcelt Komisijas 2013. gada 12. decembra Īstenošanas lēmumu 2013/763/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 338, 81. lpp.).

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tā apgalvo pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, jo apstrīdētais lēmums neesot konsekventi un saprotami pamatots.

2. Otrais pamats ir par LES 13. panta 2. punkta pārkāpumu, izdarot finanšu korekciju saistībā ar procentu likmēm, kaut gan Savienības tiesībās tam nav juridiskā pamata, un/vai nepareizi piemērojot līdzvērtības principu, pieņemot, ka Nīderlande attiecīgajā laikā piemēroja procentus pielīdzināmiem iekšzemes maksājumiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota rūpības pienākuma neizpilde saistībā ar Regulas (EEK) Nr. 729/70 ⁽¹⁾ 8. panta 2. punktu un Regulas (EEK) Nr. 595/91 ⁽²⁾ 5. panta 2. punktu, jo pirms 2006. gada 16. oktobra neesot ticis pieņemts lēmums par nenokārtotām saistībām.

⁽¹⁾ Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regula (EEK) Nr. 729/70 par kopējās lauksaimniecības politikas finansējumu (OV L 94, 13. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1991. gada 4. marta Regula (EEK) Nr. 595/91 par pārkāpumiem un par tādu summu atgūšanu, kas nepareizi izmaksātas saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un informācijas sistēmas organizēšanu šajā jomā, kā arī par Regulas (EEK) Nr. 283/72 atcelšanu (OV L 67, 11. lpp.).

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV